

Şimdi Söz

3. Büyük Kongremizindir

Genel Başkan BEHİCE BORAN

Tüm Parti örgütleri, üye ve militanlarına,

Sizlere gönderdiğim 2. 7. 1980 günü açıklamamda fikir ayrılıkları ve parti birliği sorununu ele almış, bu konudaki görüşlerimi bildirmiştım. Özetle demıştim ki, belli bir çerçevede fikir ve görüş ayrışmaları normaldir, parti yaşam ve çalışmalarının canlılığının bir yan ürünüdür. Tartışma, eleştiri ve özleştirme mekanizması ile yanlışlar açığa çıkarılarak, doğrular belirlenerek fikir ve görüş ayrılıkları giderilir, irade ve eylem birliği sağlanır.

Tartışma, eleştiri ve özleştiriyi sınırlandıran çerçeve, bu eylemlerin partinin temel ideolojik birliği zemini üzerinde, demokratik merkezîyetçi ve tüzüksel sınır ve kanalları içinde yapılması koşulluydu. Bu konuda bir tehlikeye de işaret etmiştim: tartışmaların ve eleştirilerin kişiselleştirilmesi, yanlış bulunan fikir, görüş, tutum veya davranış yerine, kişilerin hedef alınması. Fikir, görüş, tutum ve davranış kişilere ilişkin olduğu için bunların eleştirisi dolayısıyla kişilerin de eleştirisi demek olursa da, asıl hedef kişilerin kendilerinin değil, yanlış bulunan görüş, fikir, tutum veya davranışın giderilmesi olmalıdır. Ancak yanlışları saptanır, yetkili kurula karara bağlanır, ama kişi özleştiriyi yapıp yanlışını düzeltmezse o zaman onun görevden veya partiden uzaklaştırılması sonucu doğar.

Hatırlayacaksınız, söz konusu açıklamamı partide temel bir ideolojik - politik birliğin olduğu ve ayrılıkların belirtildiği çerçeve içinde tartışma ve eleştirilerle giderilebileceği inancıyla bitirmiştim. MYK, partideki durumun ana çizgileriyle böyle tanımlanmasına dayanak olan kimi kararlar almış ve örgüte bir açıklama yapılmasını gerekli görmüştü.

Bu açıklama yapıldığı tarihte gerek Başkanlık Kurulu'nda, gerekse Merkez Yönetim Kurulu'nda olup bitenler normal sayılacak tartışma ve eleştiri sınırlarını çoktan aşmıştı. En kötüsü de yanlış görülen fikir ve görüşlerin değil, belli kişilerin tasfiyesine yönelimisi olmuştu. Böylece Genel Sekretere, Osman Sakalsız ve Can Açıköz'e karşı tavır alınıyor, Genel Sekretere ve Osman Sakalsız hakkında güven oylaması yapılıyordu. İleri sürülen önerileri kabul ettirebilmek için istifa bir dayatma yöntemi olarak kullanılıyordu belli arkadaşlarca. Yavuz Ünal, Gündüz Mutluay, Yalçın Cerit iki kez topluca istifa ettiler. İkinci kez istifa ettiklerinde, Orhan Siller de Başkanlık Kurulu için gösterdiği adaylıktan çekildi. İstifalar kabul edilmedi, adı geçen yoldaşların görevde kalması, Siller'in de adaylığı tekrar kabul sağlandı.

Yalçın Cerit'in son istifası, başka bir hikayedir. Benim yokluğumda Başkanlık Kurulu çalışmalarına ve İstanbul İl Kongresi dolayısıyla İstanbul İl Yöne-

tim Kurulu'na ilişkin olarak MYK'nın ben döndükten sonra aldığı kararlardan Y. Cerit memnun değildi. İstanbul'da olup bitenlerden Genel Başkanı sorumlu tutuyordu. «Genel Başkanın bilgisi olmadan il bu işleri yapmaya cesaret edemez» mantığıyla. (Ben 28 Nisan - 17 Haziran süresinde ülke dışındaydım.) İstanbul İl Kongresinin ertesi günü başlayan MYK toplantısında Cerit istifa edeceğini söylemişse de, yazılı gerekçesiz istifasını ben döndükten sonra verdi. İstifa etmenin doğru olmadığını anlatarak üç defa kendisiyle konuştum. Üçünde de «sorumsuz bir gidiş var, ben bunun sorumluluğuna katılmak istemiyorum.» dedi. Ama sonradan gönderdiği yazılı istifa gerekçesinde, Merkez Yönetim Kuruluna mesnetsiz delilsiz, üstü örtülü suçlamalarda bulunuyordu.

Bütün bu olumsuzluklara karşın MYK'da yine de bazı noktalarda fikir birliğine varılabiliyordu. Bunların içinde asıl önemli olanı, başta işaret ettiğim, partide ideolojik birlik temeli olduğu, fikir ve görüş ayrılıklarının bu zemin üzerinde ve demokratik merkezîyetçi ve tüzüksel kanal ve kurullar çerçevesinde tartışılarak giderilebileceği idi.

Bu zemin ve çerçeve içinde ayrılıkların, kökten değışse bile birlikte çalışmayı mümkün kılacak kadar giderilebileceğini, varlığında mutabık kalınan ideolojik birlik temelini buna olanak verebi-

Sayfa 5

da açık bir formülasyona kavuşmuş olmasın, Tek Parti, Tek Cephe kararında her iki konu da etrafında toplanmış, buna uygun yeni politik gerekçelerin genel çerçevesinde somutlaşmaya başlamış. Kararın Girilmediği politik durum değerlendirilince bir yana, Örgüt çalışmalarına ilişkin saptama ve öneriler kapsayan son bölüm ise —kuşkusuz Toplantı sırasında Örgütün gelen raporlardaki önerilerden üst bir bölümde büyük ölçüde yararlanılarak ve yeni ölçütler eklenerek— esas itibarıyla daha önce Merkez Kurulunda çokça dile getirilen, son olarak da Başbakan Kuruluna hazırlanarak seçim öncesinde görüşme tamamlanan raporda veya bu görüşmeler sırasında ele alınan ve örneğin sayılı rapor mekânında olduğu gibi karar alınmış, fakat henüz uygulamaya geçirilememiş konuları bir bütünlük içinde işlemektedir.

Yukarıda belirtildiği üzere her iki belge de oy birliği (veya oya yakın çoğunluk) sağlanarak kabul olmuştur. Bu oy birliğinin gruplaşma içindeki yüzlerce herhalde şimdiki kaydıyla öngörülmüş olduğu, gerek düşüncelerin bir belgelerle belirtilenlerden çok ötelede bulunduğu, veya o günden bu yana bu doğrultuda geliştirildiği bugün ileri sürdükleri «karar tasarımları» önerileri ortaya çıkmış bulunuyor. Gerçi bu ölçüde geliştirilmiş ve sistematize edilmiş olmakla birlikte kimi benzer görüşler tartışmalar sırasında da ileri sürülmüştü; ancak bunların derinleştiğini düşünmüştük. Yalnız bu tartışmalar, ileri sürülen bu görüşlerin ötesinde asıl bir noktayı açmış göstermiş bulunmaktaydı. O da, bu önerilerin eleştirilerin derhal kılıpsızleştirilmesi ve kiplere bağlanması bu kiplerin taşıyıcıları tek cıkay olararak öngörmeleri ve elbirinden gelise bu taşıyıcıyı derhal gerçekleştirilecek istemleriydi.

Nitekim tartışmalarında daha başlangıcında, henüz tüm görüşler etrafında ortaya konup karışmış olma çalışmaları girilmeden, tüm bu tartışmaların «bütünsel» olarak ele alınması gereği ileri sürülenler, bu bütünsel ele alışı, ne olduğu o sırada açık seçik belirtilmemişle birlikte bir «anlayış farkının» (bugün bu farkın, kendilerinin bilimsel sosyalistlerin karşısına karşı demokratiklerin farkı görüldüğüne ilişkin ortaya çıkmaktadır) tüm sorunlarını oya açtığı belirtilerek «Partinin bağışını sıkı» bu anlayışın başlıca temsili olarak da Genel Sekreterin gösterilmiş ve gruplaşma içindeki yüzlerce birçok tek Genel Sekreter'in istifa etmesi gerektiği yönelimiydi.

Aslında taşıya istemlen Genel Sekreter'e sınırlı kalmadığı, onunla birlikte Örgüt Bürosu ve Kitle Örgütleri Bürosu sekreterlerinin, hatta Genel Başkan'ın dahil hedef altında farkedildiği, ancak Genel Başkan'ın zımnen Örgüt'ün, hatta bilimsel sosyalist hareketin de çok ötelemlerine ilişkin kişiliği dayatması, Genel Başkan'ın Partinin ideolojik biçimlenişine esas olmuş, programından kongre kararlarına kadar Parti belgelerinde ifadesini ve yansımasını bulmuş görüşlerine karşı nisbeten daha dikkatli olmaya çalışan eleştirilerle yetiniliyordu.

Tartışmanın gösterdiği bu seyir üzerine Genel Sekreter söz olarak güven oyu istemlenmiş bulundu. Ancak Genel Başkan'ın rapor hazırlama görevinin öncelikle önümüzde durduğuna belirtmesiyle istemlenmiş genelceleştirilmesi Rapor'un Temsilcilere sunululduğunda sonraya ertelenildi.

İl Temsilcileri Toplantısı'ndan sonraki Merkez Yürütme Kurulu oturumunda Genel Sekreter ertelenen istemleni yineledi ve güven oylarına çıktı. MYK Yürütme'nin tümünün katıldığı oylandı 3 «evet» 1 «çekişme» yazılı, 3 de boş oyın dışında 14 «evet» oyuyla ve 3 «aynı sayımda önce iki çoğunluğuyla Genel Sekreter'in güven oyu aldığı görüldü. Bunun üzerine G. Mutluyay, Y. Ünal ve Y. Cerit Büro sekreterlerinin yazılı istatlarını Genel Başkanlığa sundular. Daha sonra Örgüt Bürosu sekreterleri ile Kitle Örgütleri Bürosu sekreterleri de istemleni ettiriler, ama bu istatların Genel Sekreter'in güven oyu sonucu ile doğrudan bir ilişkisi bulunmadığını, bu durumda Başbakan Kurulunun yeniden oturulmasını istemleni an zamanın sekreterleri arasında yer değişimi gibi Genel Başkan'ın olmaksızın arırmak düşüncesinden kaynaklandığını da belirttiler.

Toplantıya ara verildi. Genel Başkan yüzerle tek konuşarak görüşlerini aidi ve sonucunda büyük çoğunlukla birlikte çalışmaya devam arzusu ve parağın belirtilirlikleri açıkladı. N. Kocayolu ve P. Arı'nın birlikte hazırlandıkları ve daha önce Başkanlığa istemleni olan önerge Kuruluna sunuldu. Bu önerge «Merkez Yürütme Kurulu'muz tarafından hazırlanan Raporda bir değerlendirme birliğine varılabileceklerini somut bir kanıt olarak» göstermekte, ideolojik farklılıklardan kaynaklanmayan bir ilk mücadeleyle gerek almışlığı düşüncesine «colama biçimlerine ilişkin bir anlayış farkının ise giderilemez» görüşleriyle sonucunda Başbakan Kurulunun aynı kompozisyonla görevini sürdürmesini istemekteydi. Bu gerekçelerin belirtilen bölümlerinde de adı geçenler ile istemleni üzerine önerge açıkları gerekçelerin kendilerine ait olduğunu

belirttiler ve önerge 3 kişi ve 3 çekimser oy dışında değerlendirilmesini istemleni oya ile kabul edilerek Başbakan Kuruluna aynı bileşimle görevini sürdürmesi sağlandı.

Merkez Yürütme Kurulu ve Başbakan Kurulu yüzerlerin çoğunluğunda arada bir ideolojik farklılık görülmüş değerlendirilmesi ve buna dayalı olarak birlikte çalışmaları sürdürme arzusu o kadar kuvvetliydi ki, Genel Merkez'in gücündesini ve çalışmalarının etkiletilmesini gerekçesi altında ileri sürdükleri yedeklerin de toplantılara katılacak görüşlerini belirttiler. Sandıkla Seksiyonu'nun bir ayrı Büro haline getirilmesi ve daha önce Genel Sekreter'e bağlı olarak kurulan Diş ilişkiler Bürosu'yla birlikte bu iki biranın MYK yüzerleri arasında seçilecek sekreter yardımcılarının Başbakan Kurulu çalışmaları yalnız oya hakkı dışında katılmaları önerileri, üzerinde uzun boyu görüşme yapıldıktan oynen benimsendi. Tekleşme ve anti-faşist aylem birliği konularında birlikte hazırlanan raporlar da, uygulamaya ilişkin farklılıklar, ki giderilebilecekler, bir yana oya birliği ile kabul edilerek yürürlüğe kondu. Bu konularda yürürlüğe ikili ve çoklu ilişkiler için bu yüzer görüşleridir.

Başbakan Kuruluna fillen genişletilmesi ilişkin olarak önce Başbakan Kurulu, daha sonra Merkez Yürütme Kurulu'nda sürdürülen görüşmelerde, Genel Merkez çalışmalarını değerlendirilmesini ötesinde bu yüzerlerin «konunun bütünsel olarak ele alınması ve tüm Büro ve sekreterlerinin durumlarının yeniden gözden geçirilip değerlendirilmesi» adına Başbakan Kurulunda yeni bir düzenleme istedikleri ortaya çıktı.

Merkez Yürütme Kurulu'nun Subat sonunda yaptığı toplantıda «Diş ilişkiler ve Sandıkla Büroları sekreter yardımcılarının seçimi, gündem maddesinin, önerilerinin kabulü ile «bütün Büro sekreterlerinin durumunun topluca değerlendirilmesini» gündem maddesi olarak seçilmesini istemleni son «bu gözden geçirilme çalışmaları» olarak verilmek gerekçesiyle G. Mutluyay, Y. Ünal ve Y. Cerit yeniden istemleni ettiriler. Örgüt ve Kitle Örgütleri Bürosu sekreterleri ise böyle bir istifa'yı gerek duymadıkları. Bunun üzerine yalnızca Kitle Örgütleri Büro sekreterleri için güvensizlik önergesi verilerek çekilmesi veya dağıtılması sağlanmak istendi 19 üyenin hazır bulunduğu toplantıda yapılan güven oylamasında O. Sokalsız'ın 12 «evet» ve 7 «aynı» oyuyla güven oyu aldığı görüldü (Genel Sekreter'e ilgili olarak 1 ay önce yapılan güven oylamasında ortaya çıkan 1 çekimser ve 3 boş oyun da şimdi 3 karşı oya katılarak biçimde bütünlüğe görüldü).

Sonucun böyle çıkmış üzerine istifa eden yüzerin istatlarında direndikleri ve bunu, Kurul yüzerlerinin birlikte çalışmak konusunda istemleni arzularından yararlanarak, istemleni gerçekleştirilecek için Kurul üzerinde bir baskı aracı olarak kullandıkları görüldü. Bu duruma üzerine O. Sokalsız, Kurul kendi hakkındaki güvenini biraz önce tezelemiş olduğu halde «Parti birliğine katkıda bulunmak için Kitle Örgütleri Bürosu sekreterlerinin istifa ettirilmesi» açıkladı. Toplantı ara verilerek Genel Başkan Başbakan Kurulu yüzerleri toplantıya götürüldü. Sonuçta Sayınmak ve Haberlama, Propaganda ve Basın Büro sekreterlikleri için aynı isimlerle: Eğitim, Bilim ve Ayrıştırma Büro sekreterliği için O. Siller ve Sandıkla Büro sekreter yardımcılığı için de Y. Ünal isimlerine atlamaya vardı. Ancak biraz önce Kitle Örgütleri Büro sekreterleri olarak güvensizlik beyan ettikleri ve çekilmeye istatlandırılan direndikleri O. Sokalsız'ın Kurul dışında kalma isteğini karışım şiddet. Diş ilişkiler Bürosu sekreter yardımcılığı kabul etmesi için dirençler, Kitle Örgütleri Büro sekreter adayları olarak da V. Pekel'i öneriyorlardı.

Birçok kitle örgütünün merkezinin Ankara'da bulunması ve bu biranın yüzer olarak uzun süredenberi zaten konunun içinde olmasının da gözönünde tutarak Genel Başkan ve diğer yüzer Z. Kile'nin adı üzerinde durulur. Sonuçta istemlenerek de olsa Büro zımni olarak, Diş ilişkiler Büro sekreter yardımcılığı seçilmesini ileri daha sonrakı toplantıda ele alınması kabul edildi. Bu önerilerin MYK karşısına çıkan Genel Başkan adayları açıkladı. Yapılan oylar oylamasında, toplantıda hazır bulunan 19 üyenin 1 çekimser dışında 18'inin oylarıyla Y. Cerit ve O. Siller'in, 2 çekimser oy dışında 17 «aynı» ve Y. Ünal'ın ve 3 çekimser oy dışında 16 oyla da G. Mutluyay'ın, önerdikleri bürolara seçildikleri görüldü. Kurul'un tümüne yakını bu yüzerlere oy veremeye devami ediyordu. Kitle Örgütleri Bürosu için ise Genel Başkan'ın Z. Kile'nin adaylığını açıklamasından sonra O. Siller V. Pekel'i aday gösterdi ve sonucunda Z. Kile, V. Pekel'in aldığı 5 oya karşı 14 oyla seçildi.

Büro sekreterlerinin seçiminin yapıldığı bu toplantıda Başbakan Kurulunun «sumu» da görüldü, bir yandan özellikle tekleşme ve anti-faşist aylem birliği konularında bilgelat çalışmalarına topluca katılmasını, bir yandan da Tek Parti, Tek Cephe kararının Örgüt'ün

semeresine katkıda bulunarak üzere tüm bölgelede Bölge Temsilcileri Toplantıları yapmasını ve daha sonraki toplantıda kongre takviminin saptanmasını kararlaştırdı.

Z. Kile'nin Kitle Örgütleri Bürosu sekreteri olarak Başbakan Kuruluna seçilmesini hemen sonrasında Ankara ilinde bulunan durum ortaya çıktı İl Yürütme Kurulu, 4 üyenin dışında güvensizlik önergesi ile Z. Kile'nin kitle başkanlığını dağıtmıştı. Önergenin gerekçesinde de diğer konularda birlikte kitle örgütlerinin bilimsel sosyalistleşmesi ifadesi ile Tek Parti, Tek Cephe sonucuna kararına karar, Genel Tartışma sırasında raporlarda belirtilen görüşler doğrultusunda Partimizin bilimsel sosyalist niteliğini bir kez daha tartışma konusu yapılmaktan geri durmamıştı.

Z. Kile'nin, gruplaşmada yer alan yüzerin kendi önerdikleri oya üzerinde uzun boyu durulmaları ve istemlenilerle kararın seçilmiş olmasının hemen ertelenince böyle bir olayın patlak vermiş olması anlaşıyor. Konuya ilişkin olarak yayınlanmış olan Merkez Yürütme Kurulu karar, Kurul'dan 5 karşı ve 1 çekimser oy dışındaki diğer yüzerlerin oyları oya ve oy çokluğu çıktı: O. Siller, G. Mutluyay, Y. Ünal, İ. Sönmöz ve V. Pekel'in birlikte verdikleri karşı oy yüzlerinde güvensizlik önergesi açık bir yanlış olarak değerlendirilmekte birlikte «MYK'nın Ankara'daki daha önceki başarısızlıklar karşısında inso ve yontandirime yönelimini yerine getirememiş ve sorunların birikmesini büyük ölçüde katkıda bulunmuş olduğuna» gözardı ettirilmiş ve «Z. Kile'nin bu konudaki tedavile Başbakan Kurulunun ortak anlayışına dayanarak kararına aykırı olarak İl Başkanlığı görevini devretmemiş» olması ve ayrıca Partinin bilimsel sosyalist niteliğini bir kez daha vurgulayan bu kararın «Partimizin öndeke temel ve aidi görüşleri ile somutla fırsat verecek bir yolda yararlanılabileceği» kuşkusuna gibi gerekçelerle taşıyıldı.

Belirtildiği üzere Bölge Temsilcileri Toplantısı'nın ikinci gün çalışmalarında Tek Parti, Tek Cephe kararının özümlemesini katkısı görülmüştü. Ancak Kitle Toplantılarında daha açık olarak hissedildiği üzere, ist kurulu temsilcilerinin konuşmaları, gerek farklarını ve hatta Tek Parti, Tek Cephe kararının özetlemesi yarımları Örgüt'ün gözleri önüne serdi. Önergin İstanbul ve kırsalın Ankara toplantılarında böyle oldu. Bunun İstanbul'da yaratıldığı tepki, ilerde ortaya çıkacak daha büyük gelişmelerde de, tek boyuna olmaktadır birlikte önemli nedenlerden birini oluşturur.

İstanbul İl Yürütme Kurulu, Genel Merkez'in İstanbul'da olması, hatta il merkezi ile aynı binayı paylaşmasının da etken olduğu büyük karşıt bilgiler ve Merkez çalışmalarında daha yakından izleniminin durulduğu il il örgütünde kendini gösteren tedirginliği bir ölçüde giderilebilmek amacıyla, tüm Yürütme Kurulu yüzerlerinin imzaları kapsayan bir «önergeyle» Toplantı Başkanlığına başvurmuştu. Önerge, «Parti içindeki gelişmelerin Parti ile kanallarla Örgüt'ün duyurulmasında yarar bulunacağı belirtilerek Bölge Temsilcileri Toplantısı'na taşıyılması» «Başbakan Kurulunda'nın değişiklikleri ve gerekçeleri ile Ankara ilinde ortaya çıkan son durum ve gelişmeler ve MYK'nın son kararına ilişkin olarak Parti örgütünde eğer varsa hisseli gelişmeler hakkında toplantıda bulunan Bölge Temsilcilerine resmi açıklamalar bulunulmasını istemlenmekteydi. Toplantı başkanı olarak Genel Sekreter, zaten bilimselci yönelimden öteye geçmeyen ve dinlenileri tatmin etmeyeceği belli bir açıklamaya il yönelme durumunda oldu. Daha önce, O. Sokalsız'ın yukarıda belirtilen güven oyu ve sonrasında istatlatması belirtilerek ve Çark Başkağı'na çıkmış öngörülen bir haber yazısının yayınlanmasından bile, konu Başbakan Kuruluna getirildiğinde bu yüzerin oyalan tek tarafı yanışıyor gerekçesi ile ilgili muhalefeti kısmen de olsa yavaşlatmış bulunuldu).

Ankara bütün bu konularda Örgüt'ü habersiz bırakmanın istemleni istemez Parti kanalları, hatta Örgüt'ü de haber kaynaklarından ortaya çıkmış ve bunların değerlendirilmesine zaman harlandırdı veya zaten varolan zemini ne derece güçlendirdiği daha sonra, İstanbul İl Kongresi öncesinde açığa bu yönde çıkacaktır. Ancak Merkez Yürütme Kurulu, kendi içindeki bütün bu düşüncelerin geçirdiği ve birlikte çalışmaya sırasında tartışılacağı umuduyla olup bitenden Örgüt'ün istemleni ve tüm oylarıyla haberdar edilmesini şimdiki öngörümüzdü.

Diğer yandan gene İstanbul İl Yürütme Kurulu, Bölge Temsilcileri Toplantısı'nın ikinci gününde Y. Ünal'ın eğitim konusundasını Örgüt'ü yaratıldığı çoktanlığı gözönünde bulundurarak konuya ilişkin değerlendirilmesini Genel Başkanlığa istemleni. Konuya inceleme Merkez Yürütme Kurulu, «konuşmanın tüm Parti belgeleri ve konuşmanın bütünlüğü içinde değerlendirilme zorunluluğu» gibi çok dikkatle formüle edilmiş ve bir fark olduğu izlenimini vermemek kaçınan bir karar aldı: oy-

nca «bir ist kurulu yapılan yazımlarda olması gereken üslup konuşulduğu istemleni» gerekçesi de dikkatli geçti. Bu karar da daha gruplaşma içindeki yüzerin Kitle yüzeri ve oy çokluğuyla çıktı. Y. Ünal bununda da katılmadı, böyle bir kararın alınması bir görüşün sorunu sırtakıyken, bu istemleni bulundu Toplantıda hazır bulunan 20 üyenin 1 «aynı» ve 1 çekimserer oy dışında 18 «evet» oyuyla güven oyu aldı. Ancak gösterilen güvene teşekkür edile istifa ettirildi bildirildi. Genel Başkan'ın Kurul'daki temayüdü belirlenerek kararın yeniden gözden geçirip karar alınması istemesi üzerine hem istemleni bulundu. Aradan 4 gün geçtikten sonraki toplantının son günü sunduğu yazılı başvuru ile, sonuna kadar «sadace Partinin birliği ve yüksek çıkarları» ve «Parti içinde oluyduğu Başlayan sekişiz gruplaşmalarla katkıda bulunamamak» gerekçesiyle istatlatması geri aldığı bildirildi.

İleride Yapılan Bölge Temsilcileri Toplantısı'nda okunmuş istemleni İl Yürütme Kurulu raporunda ilişkin olarak da Genel Başkan'ın Sonuç Belgesini'ni açıklamak üzere İl Temsilcileri Toplantısı'nda yapıldı konuşması bir bölümüne «bu ele alışı katılmadıkları belirlen» ifadesinde rapor'da vererek demokratik merkezileştire işleyiş kurallarına aykırı hareket edilmesinden dolayı ve Tek Parti, Tek Cephe kararına ilişkin olarak Merkez Yürütme Kurulunun yetkilileri içindeki kimi önerilerin uygun olmayan bir üslupla dile getirilerek yanlışlığı açtığı ve görüşlerini ilfethen için yanlış bir yana bildirildiği konusunda Kurul'un yazılı olarak uyarılmasını gene aynı yüzerin karıştı: «Kuşku V8 oy çokluğuyla karar verildi».

Aynı toplantıda «sınıf mücadelesinin bugün ulaştığı boyutlarda Parti birliğini koruyup geliştirilmenin çok daha önem taşıdığı» bilinciydi. Partimizin bilimsel sosyalist niteliğinin şekillenmesinin Parti birliği içinde sağlanmasının önemi ve gerekleri konusunda bir mesajın yayınlanması ve bu mesajın Genel Başkan'ın «merca» hazırlanarak tüm örgüt birimlerine, yüzerlere ve aday yüzerlere duyurulması da kararlaştırıldı. Bu karar 1980 yılında Genel Başkan'ın hazırladığı yazı Çark Başkağı'na 1-16 Nisan 1980 tarihli sonucunda yayınlanmış bulunulmaktadır.

Bu toplantıda ayrıca Diş ilişkiler Bürosu sekreter yardımcılığı seçimi de yapıldı. Genel Başkan'ın ısrarı sonucu O. Sokalsız'ın adaylığı kabul etmesiyle yapılan seçimde bir boş oy dışında hazır bulunan 20 üyenin 19'unun oyuyla O. Sokalsız Diş ilişkiler Bürosu sekreter yardımcılığı görevine getirildi.

Genel Başkan'ın yurt dışında bulunduğu sırada yapılan ve ancak teknik bozı konularını ele alındığı Mayıs toplantısından sonraki ilk toplantıda Merkez Yürütme Kurulu gene uzun tartışmalarla İstanbul Kongresi öncesinde ve sonrasında ilde kanalları değerlendirip mümkünse birlikte karar bulmaya çalışmıştı.

Toplantının ilk günü İstanbul İl Yürütme Kurulu'nun, Başbakan Kurulunun il kongresini ertelenme kararının gözden geçirilerek kaldırılmasını isteyen başvurusuna görüşmekle geçmiştir. Genel Başkan, Genel Sekreter ve Diş ilişkiler Bürosu sekreter yardımcısının yurt dışında bulunulmaları bir sırada yapılan bir Başbakan Kurulu toplantısında 2 karşı oya karşı gruplaşma içindeki üç üyenin oyları getire ve oy çokluğuyla, il kongresinin öngörülerinde daha rahatlıkla yerine getirilebilmeli için ertelenerek iki gün sürecek biçimde planlanmasını kararı verilmiş bulunuluyordu. Daha önce birkaç kez Kurul oturumlarında ortaya çıkan vesilelerle İstanbul ilinin kongre tarihi ve süresi de yüzerlerin görüşme olmasa da bilgileni sunulmuş o sırada herhangi bir erteleme söz konusu edilmemiş ve il de o tarihe göre hazırlıkları yapılmıştı. Ancak bilimselci olmanın bu karardan sonra, kararın yeniden gözden geçirilmesini istemleni de sonucunda kalan il hazırlıklarına sürümeye devam etmiş, bir yandan da Merkez Yürütme Kuruluna başvurmuştu.

Konuya ilişkin olarak Kurul'da gene oy çokluğuyla alınan kararda, Başbakan Kurulunun söz konusu kararını «Parti birliği, taşıdığı politik öz, türüksel işleyiş bakımından yerinde görülmeyecek» kardinilirdi, ayrıca «bu yerimde olmanın karara rağmen kongre gününde kongreyi ertelenmesi esas olarak da olsa çalışmaların sürdürülmesini yanlışlığı tesbiti yapıldı».

Diğer yandan, İstanbul İl Yürütme Kurulu, Eminönü kongresinin ortaya serdiği olumsuzlukları ve parti kanalları dışında yaygınlaşan söylentileri de dikkate alarak, Örgüt'ü tesbit ettirici bozı olumsuz gelişmeler ve öncelikle kongreye yönelik olarak sapıttığı salımlama belirttiler karşısında Örgüt'ün bilgildirmeye için resen hareketle gecme gerekçesi duyulduğuna belirlenerek, Örgüt'ü tesbit ettirici zararı değil kurultusunda ilce yöneticilerinin bilgildirmeye kararlı olmaları. Bu bilgilenilmenin ne kadar il çerçevesine sınırlı olarak ve il Yürütme Kurulu-

Bilimsel sosyalist hareketin birliği-tekliği konusunda Partimizin üstündeki tartışılabilir sorumuluğun kaynağı olan Partimizin niteliğini tartışma konusu vardır. Bu niteliği inkârı yola çıkarak yıkılmaya ve değerdin-dirmelere sahip, Partimizin varoluşu nedeniyle ve niteliği üzerinde te-derrütleri yaratan eğitim bu ters ve zorarlı eğilimin başında gel-mektedir. Partimizin eksik ve yanlışlarını öznel bir yaklaşıma abar-tın, bu yaklaşımı eksik ve yanlışların aşımının yolları tutan veya zorlaştırır. Partimizin gelişimine bu gelişmiş değerlendirmesine istinaden yürütüldüğü eleştirilerle sindirilen olanağın arayan, tartışma ko-nusunu olumsuz konularla tartışarak Parti içinde koku ve merak or-tamı yaratarak amacından bu ters ve zorarlı eğitim, bu özellikleriyle ikeşiz, kalıcıya, teslimiyetçi eğilimleri besledikten, birlik-tekleşme sorunu bakımından sağ bir eğilimdir.

Öklenen içinde bulunduğu koşulları yarattığı küçük burjuva mo-ralları ve yığınlarıyla yünlü, birlik-tekleşme konusunda kendinde partiler dışı münayyer vehmeden, sorunların çözümünü için somut katkıda bulunma yerine kaba bir entelektüalist yaklaşımı, olumsuz-ların peşinden sürüklenmeye dayanarak ikeşiz birlik anlayışı sahip bu ters ve zorarlı sağ eğilimin etkisizleştirilmesi ve ortadan kaldırıl-ması birlik-tekleşme sürecinin geliştirilmesi bakımından da önemlidir. Çünkü bu eğitim, bu özellikleriyle, öte yandan, birlik-tekleşme sürecinin önüne dikenler bir engel durumuna gelmekte, bu sürecin etkisi, en sağlığı ve en ivedi bir biçimde geliştirilmesinin önünü nesnel olarak tıkayıcı bir işlev görmektedir.

Partimizin bilimsel sosyalist niteliğinin tartışma konusu yapılma-sına neden olan bu inkar, kalıcı sağ eğilimin bir diğer zorarlı sonucudur. Bu, ters ucu ve birlik-tekleşme sürecinin görevlerini küçüm-söyen, Partimizin etkileşimlerini aktif bir birlik politikasının kar-sısına koyan büttüneliklik uzak eğilimleri kıskırtmadır. Bilimsel sosy-alist platformdaki iki hareketin kimi alanlarda özellikle devam eden olumsuzlukların karşı doğan tepkileri bütünsel bu eğilimi yeper-mek de, yine birlik-tekleşme görevlerinin kapsamında önemli bir yer tutmaktadır, bu görevi, burjuvazinin ve Partimiz dışına çıkarılan anti-komünist, anti-sosyetik, özel sektör sapanının birlik-tekleşme süreci-nin gelişmesine yönelik saldırılarını da karşılayacak şekilde tamola-mak gerekmektedir.

Bilimsel sosyalist hareketin birliği-tekleşme görevi, Partimiz ile en genelinde bilimsel sosyalizmi ve proletarya enternasyonalizmi kendi teorik ve pratik temel olarak ele alan iki hareketin günümüz koşullarında doğruluğu olarak örgütsel olumsuzluk düzeyinde birliği hedeflemeyi içermekle beraber, yoğun bir ideolojik mücadele ile bi-limsel sosyalist örgütlü hareketle kazanılacak ve bilimsel sosyalist kadroların doğrudan doğruya potansiyelini taşıyan başka kadrolar da bulun-maktadır. Kadrolar taşıyabilen taşıyan bu unsurların örgütlü bilimsel sosyalist hareketle kazanılması görevi, bilimsel sosyalist hareketin birliğini güçlendirmeye politikasına süreklilik kazandıran bir sonuç yaratır.

Bu unsurların birliğiyle ve yinede olduğu esas olan «sol» oportünist, maceracı, küçük burjuva demagogikidir. Bu akımda, daha çok küçük ötekil iyerarhiye olmakla beraber kimi iktidarlarda daha büyük bir-liklerinde de etkinlik kazanmış süreci içinde olduğu, özellikle genç iş-çi ve emekçiler arasında bulun eşiğindeki dikata olumsuz, bu unsurları örgütlü bilimsel sosyalist hareketle kazanmaya yönelik bir birlik poli-tikasının ve ideolojik mücadelesinin önemi açıkca ortaya çıkmaktadır. Küçük burjuva sosyalizmin etkisinde olarak CHP tabanında yer alan bir bölüm iş-çi emekçi unsuru bu unsurları öğretiler daha ıleri ko-nularına sırcama eğilimiyle güçlendiren koşulların varlığını ayrıca vur-gulamak gerekmektedir.

Bilimsel sosyalist hareketle kazanılma durumunda olan kadrolar potansiyelini taşıyan unsurları yoğun olarak bulunduğu ikinci alan ise Doğu ve Güneydoğu bölgesi yöre halkına demokratik hareket, bu hareketin özellikle belli kesimlerdir. Bu kesimlerde bilimsel sosyalizm-den genel bir etkilenmenin yanında bilimsel sosyalizmin bütün kap-samıyla özümsememesi, ideolojik yetersizlik ve ülkemizdeki bilimsel sosyalist hareketin güçlü bir çekim merkezi oluşturmaması önleyici genel sorunların olumsuz etkileri birarada bulunmaktadır. Ulusal de-mokratik hareketin özellikle belli kesimlerin söz yörrede değil öke-nim büyük sanayi merkezlerinde işçi sınıfı arasından baskımlar soğul-ma eğilimi, bu alandaki görevleri daha önemli kılınmaktadır.

Bu iki alandaki örgütlenmeler ve hareketler ile demokratik cephe-nin olumsuz ilişkili nitelik ve birliklerin öneminin yanında, bilimsel sosyalist hareketin birliğini güçlendirmeye ve bilimsel sosyalist kadrolarına yöre böyle kadrolar olma potansiyelini taşıyan unsurların koo-rdine görevi yer almaktadır.

Sınıf mücadelesinin sürekli olarak keskinleştiği, çeşitli mücadele biçimlerinin emekçi kitlelerin yaratıcı gücü ile birleşme sürecine girdiği günümüz koşullarında işçi sınıfının bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinin öncü güç olduğu durumun somut yansıması durmadan yeni-den kanıtlıyor. Hareketliliği, kararlılığı ve üretim alanında emekçi bilmce samimiyetini maddeseliği ile tüm emekçilerin, ilerilerde, makro-lar, yurtervele taşıma karşı mücadelesinin yolları gösteri-yor. Emperyalizmi, faşizmi, sövlenizi ve işçilerin aşımınında karşı mücadelede, işçi sınıfının öncülüğünde tüm demokratik güç-lerin ortak iddianın kurma ve sosyalizme ulaşmak yolunda işçi sin-finin birliğini sağlamak yönünde değerde önem söz buluyor.

Tek Partiyi yaratmak, öncelikle Partimizin sorumuluğunda olan bu sınıfsal görevi yerine getirmek, gerek ivedilik kazanıyor.

Bilimsel sosyalist hareketin birliğini tek bir şekilde yaratmak so-rumuluğunu üstlenmek, Partimizin başlıca onur kaynaklarından birini oluşturuyor. Ama bununla yetinilmeye mümkün değildir. Partimiz, bu onuru, aynı zamanda, bilimsel sosyalist platformdaki iki hareketle, tüm bilimsel sosyalist kadrolarla paylaşmak istiyor. Çünkü Partimiz, bilimsel sosyalist hareketin birliğini-tekleşmesini, tüm tarafların ortak ça-balarıyla ve elbirliğiyle gerçekleştirilmesini biliyor; buna inanıyor.

Partimiz bu iteşinde iteşiyor, bu tesbirinde gerekcektir. Partimizin iteşinde işçi sınıfının bilimsel sosyalist partisi olma niteliğinden, gerekcektir bilimsel sosyalist hareketin içinde bulunduğu durumu doğru tesbit etmesinden ve birliği-tekleşmenin güncelliğinden kaynaklanıyor.

Bilimsel sosyalizmin öke koşullarına yaratıcı bir şekilde uygulan-ması sonucu oluşan, sağ ve «sol» oportünizmi karşı mücadele süreci içinde sürekli gelişen ve zenginleşen ideolojik, politik, örgütsel plat-formuna, sahip olduğu seçkin kadrolarına, işçi sınıfının ve uluslar-arası bilimsel sosyalist hareketle duyduğu dayanışmadan dolayı Par-timizin iteşinde, gerekcektir.

Partimizin bu iteşinde ve gerekcektir, öte yandan, önde duran gö-revleri, bu görevleri yerine getirme azmiyle dolu bir iteşin ve gerekcektir.

KARAR TASARISI

1) Emperyalizm, tekelci büyük sermaye, büyük toprak sahipleri doğrudan bir faşist diktatörlüğe toptanına basına bula etmek için çabı önünde bekliyor. Bunun yanında, burjuva parlamentor kurumların görünürde koruyduğu yarı-soroklar, faaliyet bir yönetimi yavaş yavaş gerçekleştirilme ve bunu sürekli kima girişimleri sistemi ve plânlı bir biçimde sürdürülüyor.

Tehlike ve devrim alanlarının birlikte geliştiği günümüz koşullarında sınıf mücadelesi sürekli olarak keskinleşiyor, emekçi halk kitlelerinin yaratıcı gücü ile çeşitli mücadele biçimleri yavaş yavaş birleşiyor.

Faşizm tehlikesinin önlenmesi, demokratik hak ve özgürlüklerin korunup geliştirilmesi, varolan ve doğabilecek olanakların devrimci bir tarzda değerlendirilerek devrim sürecinde sırtımıza yapışması, tek tek demokratik cephesinde birleşen işçi sınıfı ile emekçi halk kitlelerinin, tüm ilerlet, demokratik, yurterve güçlerin ortak demokratik itidatlarını bir gerekçesiyle birlikte işçi sınıfının birliği yavaş yavaş önde önem kazanıyor.

İşçi sınıfının birliğinin etkisinde, sınıf hareketinin tüm sorunla-rının merkezinde bilimsel sosyalist hareketin birliği-tekleşmesi sorunu yer alıyor. Sınıf mücadelesinin eniştiği boyutlar ve devrim hareketinin içinde bulunduğu koşullar, güçlü bir bilimsel sosyalist öncüye olan ihtiyacı, bu devrim öncüsünün sahip olduğu işlevi devamlı ön plana çıkarıyor.

Bu gerekçelerden hareket eden 3. Büyük Kongre: a) Bilimsel sosyalist hareketin birliği-tekleşme sorununu, si ve bilimsel kavuşulmasının güncelliği ve ivediliği tekrar dikkat eder.

b) Dar görüşe hesaplaman ve işçi sınıfının önel çıkarlarını ve mücadelesinin içinde bulunduğu koşulların gereklerini en ıçta tutma dışında hiçbir yavaş yavaş doğrudan zaman kayırmamı özy bir tartışıl sorumuluğuna taşıdığına ıfaret eder.

c) Bilimsel sosyalist hareketin birliğini-tekleşmesini, sağlamasına yolunda, bu ivedilik ve önemle bağışaymaya olumsuzlukların aşılması için ıfırlı tarafları katkıda bulunmaya çağırır.

d) Partimizin, bilimsel sosyalist hareketin birliği-tekleşmesini en az çekilmeye ve en az kan kaybıyla gerçekleştirmek için yürütüldüğü mücadeleyle bilimsel ve kararlılıkla devam etme azmiyle teyid eder.

2) 60 yılı geçmişi sahip Türkiye bilimsel sosyalist hareketi bütünlük, burjuvazinin açmazı saldırıları ile sürekli bağışarak, hareketin içinde sağ ve «sol» konulardan yönetilen saldırılara karşı yoğun bir mücadele ile geldi.

Hareketin ideolojik, politik, örgütsel yetenekleri, yanlıları ve zorları bu saldırıların karşısında daha büyük tahribat yollarına neden oldu. Bu saldırıların en kapsamlılarından biri olan 1951 sal-dırısı, Türkiye bilimsel sosyalist hareketini, sonuç olarak, örgütsel planda bir duruma sürdü ve karşı karşıya bıraktı.

1951'de kurulan ve doğrudan işçi sınıfı içinde gelen politik bi-çimin ol basamaklarına ulaşamayan İdeolojik açıl veren Türkiye işçi Partisi'nin on yılı, bilimsel sosyalist hareketin tarihinde önemli bir yer sahiptir. Bu önemli yıl, bir yandan da, sınıf hareketinin sü-rekliliğinin bütünlüğünde bilim olan Türkiye işçi Partisi'nin, an yıl bu-yunca yaşadığı bilimsel sosyalistleşme sürecinde İdeolojik bulur.

1971'de kapatıldının sonra 1975'de yeniden kurulan Türkiye işçi Partisi, bilimsel sosyalizmin öke koşullarına doğru bir biçimde uygulandığı ideolojik, politik, örgütsel platformu ile bu planda varolan bir boşluğu doldurmak üzere işçi sınıfının bilimsel sosyalist partisi tisi olarak kuruldu. Bu bugün işçi sınıfının bilimsel sosyalist partisi olma onuru ve sorumuluğu ile mücadelesini sürdürmeye devam ediyor.

Partimiz dışındaki iki hareket, Partimizin kuruluşunda bu yana geçen süre içinde yaşadıkları ideolojik, politik, örgütsel evrimle, en genelinde bilimsel sosyalizm ve proletarya enternasyonalizmini kendi teorik ve pratik temelleri olarak ele alan hareketler olarak bilimsel sosyalist platformuna yer alıyor.

Partimizin bilimsel sosyalist kadroları tek bir merkez etrafında toplanamamış olmasına rağmen Partimiz dışındaki iki hareketin 1975-1980 avrımı, ideolojik, politik, örgütsel yanlış ve olumsuzluklardan onama eğilimi ve yinede, bilimsel sosyalist hareketin birliği-tekleşme konu-sunda günümüz koşullarına bağlıdır.

Bu durumu dikkate alan 3. Büyük Kongre:

a) Bilimsel sosyalist hareketin içinde bulunduğu 1980 koşulları-na, hareketin birliği-tekleşme sürecine, örgütsel olumsuzluk düzeyinde bir ele alışı açısından kadrolarına yönünde erkte bulunduğunu,

b) Bilimsel sosyalist hareketin birliği-tekleşme sorununu, bilimsel sosyalist kadroların ve kadrolar potansiyelini taşıyan unsurları Partimize kazanılması önünde de içermek üzere, doğruluğu olarak, örgütsel birleştirilmesini-tekleşme düzeyine yükseltmiş olduğunu saptar.

3) Bilimsel sosyalist hareketin birliğini-tekleşme sürecini geliştirmek için tek yarı kanları ve ıstaklet yeterli değildir. Çünkü sınıf, ösyalcek engelleri ve olumsuzlukları da içermektedir. işçi sınıfının ve emekçi kitlelerin acil ve yavaş yavaş talebi olan birlik-tekleşme, sürecin önün-deki engelleri ve olumsuzluklarını aşarak bunların ortadan kaldırıl-ması ile, olumsuzlukları: egemen sınıfa esas olarak salıncaktır.

Bilimsel sosyalist hareketin birliği-tekleşme sorununun önünde duran olumsuzluklardan belli postlandırılan birincisi, birlik sorunu-nu politik açıyla saptama olarak önceki gün, sorunların aşımında İdeolojik tutumları sonuna kadar çıkarmak kaçınılmaz, bununı yerine tartışmaların önünü tıkmayan tutumları yaygınlaşmıyor.

Olumsuzlukların kaynağı olan bir diğer gelişim ise, birlik-tekleşme sorununun önünü kavramamıza direnen, gerçekleştirilme dayat-ması karşısında bu kere görevin önünü saptıran önemli ıleri süren, eğilimler, «birleşme», «birleşme», legal işçi sınıfı partisi önüsü, bu eğilimin en son örneğidir.

Bu önel, bilimsel sosyalist hareketin birliği-tekleşme sorununu, hareketlerinin her birini birinin çatısı altında yürütme durumunda olduğu iki konumda birindeki açıklığından kaynaklanan bir savur olarak görme, iki cırı hareketin varlığını sürdürdüğü koşullarda «birleşme» olan-larının paylaşımını önörmeye, birlik-tekleşme eğiliminin bilimsel, sosy-alizm ve proletarya enternasyonalizmini ıfketine temelinde ve partinin sosyalizmin öke koşullarına doğru bir biçimde uygulanmasıyla ılu-sacak gelişkin ideolojik, politik, örgütsel platforma «birleşme» yerine getirilebileceğini gözden kısıma gibi yanlışları içermektedir.

Türkiye işçi Partisi 3. Büyük Kongre:

a) Birliği-tekleşmesini, bilimsel sosyalizm ve proletarya enternas-yonalizmi ıfketine temelinde, uluslararası strateji ya taktiklerin zengin deneyimleri ile birlikte bilimsel sosyalizmin öke koşullarına doğru bir biçimde uygulanmasıyla ulaşarak ideolojik, politik, örgütsel plat-formu ıfketine yükseltecektir.

b) Birliği-tekleşmesini, tek bir merkez altında iki konumda da mücadele ederek yer al ve sorunu «birleşme» olarak görev başında olan, çeşitli mücadele biçimlerini yavaş yavaş birleştirilen, vaptım kesimlerin

ve kurumların tüm alanlarında etkin örgütlü çalışma yürüten, bilimsel sosyalist parti sorunlarına ilişkin olarak sahip Tek Partisi'nin, işçi sin-finin ve bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinin genel ko-sullarını en üstte tutarak gelişkin sosyal ve eşitlik temelinde birliktle yaratılmasına gerçekleştirecektir ıfaret eder.

c) 3. Büyük Kongre, birlik-tekleşme sürecinin önünde varolan ve değışik alanlarda değışik görünümüne de bürünen devam etme eğil-imini gösteren olumsuzlukları karşı, bunların aşarak ortadan kaldırıl-ması yolunda mücadele edilmelisi, olumsuzlukların sürece etkenlik ki-linmesini esas alınması, birlik-tekleşme sürecinin ıfketi, kalıcı ve gerekcektir bir şekilde sonuçlandırılmasının temel bir gereği olarak gö-rür.

d) Partiler arasında, Türkiye'nin değerdinleştirilmesi, program teorik ve diğer bazı ayrık noktaları bulunmaktadır. Buna karşılık, Partimiz ile bilimsel sosyalist platformdaki iki hareket arasında varolan ortak te-mel gerçeğin daha güçlü ve daha açık duruma getinmektedir. partii, mızca yürütülen çalışmaların ve gelişmelerin birliktle atılan olumlu adımları sağlamasına bunda önemli rol oynuyor.

Bu durum, varolan ortak temellere dayanarak, bu ayrık ve fark-lık noktaları bilimsel sosyalizm ve proletarya enternasyonalizmi ile temelde gidermek olanaklarını artırıyor.

Öte yandan Partimiz ile bilimsel sosyalist platforma yer alan iki hareket arasında eylem birliği taşıyabilirleri sürekli gelişiyor. Par-timiz, bilimsel sosyalist hareketin birliği-tekleşme görevini temel olan bir anlayışla eylem birliği çalışmalarını geliştirilmesini önem veriyor. Birlik-tekleşme görevini temel olan ve bu temel dışı büttüneliklik eylem birliği sürecinin birliği-tekleşme ıfketine gelişkin gelişimin yerine getirmesi için de olumlu etkilerde bulunacağına inanıyor.

Türkiye işçi Partisi 3. Büyük Kongre:

a) Partimiz ve bilimsel sosyalist platformdaki hareketlerin, işçi sınıfının ıfketin doğrudan doğruya çalışmalarını yürüten, sosyalizmi ve sınırlarını tutmaya amacıyla örgütler olarak sahip oldukları ortak te-mellerin, aralarında ayrık ve farklılık noktaları, bilimsel sosyalizm ve proletarya enternasyonalizmi ıfketi temelinde ideolojik tutum ve proletarya enternasyonalizmi ıfketi temelinde ideolojik tutum ve

b) işçi sınıfının birliği perspektifinde ve eylem birliği sürecinde yürütülecek bu tartışma ve mücadelelerin bilimsel sosyalist hareketin birliği-tekleşmenin gelişkin ideolojik, politik, örgütsel platformunun y-ırtılması hedefine bağmlı kılınması gerektirliğini saptar.

c) 3. Büyük Kongre, Genel merkez, il, ilçe, semt, işyeri, mahal-ter düzeyinde geliştirilecek bir eylem birliğinde Partimiz ve bilimsel sosyalist platformdaki iki hareketin sürekli kazanım kolektif ön-cülüğünün, en geniş birliği hareketin önümü için bir çekim merkezi oluşturmaması yanı sıra birlik-tekleşme sürecinin geliştirilmesini bakı-mından da önem taşıdığına ve bu sürekli kazanım kolektif öncü-lük ve birlikteliği, sendikalar ve diğer tüm ıfketi örgütlerinde de sağlanıp sağlanmayacağına dikkat eder.

d) 3. Büyük Kongre, birlik-tekleşme sürecinin önündeki olum-suzluk ve engellerin etkisizleştirilmesi için var olanı sonucuna yara-tıcı süpheşte olan bu çalışmaların yanında, kitleler önünde yürütülen ideolojik tartışma ve mücadelelerin bu çalışmalarla büttünelikleş-mek önüne ıfketirir ıfaret eder.

5) Bilimsel sosyalist hareketin birliğini-tekleşmeyi sağlamaya, bunu işçi sınıfının çıkarlarını en üstte tutarak gerçekleştirmek, öncelikle partimizin sorumuluğunda altında bulunan sınıfsal bir gerçektir.

Partimizle bu sorumuluğu, onun öke politikasına ve uluslararası pıttimes sosyalist hareketle arasında sahip olduğu nesnel gerçekliği nedeniyle olan niteliğinden kaynaklanıyor. 2. Büyük Kongre Kararları'nın kapsamını aşımında bunda bu nitelik, «birleşme»nin somut koşullarının bilimsel sosyalist hareketin somut teahhidi dayanan programı ve işçi sin-finin partisine özgü tüzüğü ile, saptardığı strateji ve uygulanış taktikleriy-le, denemisi kadroları ve basıncı gelişmeye, işçi sınıfının önünü bir tırhı olan politik mücadelesinin günümüz koşullarında örgütlenmesi ve bir mücadelesinin yürütülmesi ve geliştirilmesi olarak İdeolojik eder.

Partimizin üstündeki bu sorumuluğu, çetin ama onurlu görevleri de beraberinde getiriyor, önünde görevleri, Partimizin ideolojik, pol-tik, örgütsel hazırlı bir gelişme için sokulduğu kitle koşullarının ve etkilenimi ıfketi önüne ıfketirir, özy en azı oportünizmi karşı yada bir ideolojik mücadelelerinin örgütlenmesi, bilimsel sosyalist platform-ki bir örgütsel yaklaşımı dikkate alan aktif bir birlik politikasının ge-riştirilmesi yavaş yavaş ıfketirir.

Bilimsel sosyalist hareketin birliğini-tekleşme sürecini aktif bir bir-lik politikası ile kazanma ıfketi, kalıcı ve gerekcektir bir sonucu oluşturma ile Partimizin bilimsel sosyalist niteliğinin güçlendirilerek onun ce-

Sayfa 19

olur. Şöyle partinin bir de ulgunculuk yağıdır. İçinde debelenildiği yanlış, ekonomik gelişimin rolünün tek başına değil, ya bunun arttırılması, şöyle partinin zorunluluk anlayışı esas olarak toplumun maddi yapısındaki gelişmeye bağlanmak ve buradan giderek demokratik aşamaya sosyalist devirden koparılarak ayrı bir devrim olarak ele alınması vaktidir.

Kapitalizm öncesi ilişkilerin ve kalıpların ikinci bir toplumsal yapı oluşturacak düzeyde olmadığı, böyle olduğu için de burjuvazinin yeni olan belli bir kesiminin devrimi misyonlar yüküne sonuna sahip bulunmadığı koşullarda, demokratik aşama ile beraber sınıfl mevlizmede kökten alt üst olmaları beklenemeyeceği açıktır. Demokratik aşamının zorunluluğunu, sınıflsız gücün derinleşme bu alt üst oluş ve temelli sınıflsız kuyularda bulunan anlayış da aslında, bir yanı sıra ekonomik gelişimin rolünün arttırılması, diğer yanı sıra böyle dönüşümde bile burjuvazinin belli kesimlerine devrim sürecinde gücü ve aktif olabileceği devrimi misyonlar yüküne anlayışını içermektedir.

Günümüz kapitalist toplumlarında (orta ya da ileri gelişmiş olan) tek olan devrim sürecinin hem demokratik, hem sosyalist mücadelesi ve görevleri içereceği kesindir, mutlaklar. Ama demokratik ve sosyalist mücadele ve görevlerin zaman boyutunda değişme bir sıralama girip görevlerin bakımından devrim sürecinin birbiri dışlayan biçimde önce demokratik aşama, sonra sosyalist aşamaya ayrışacağı aynı ölçüde kesin ve mutlak değildir.

20. Yüzyıla yer alan "hic bir devrimin "saf" olmadığı (tarifi) göstermektedir." Devrimlerin her biri demokratik ve sosyalist görevlerin kendisine özgü bir biçimle karşılıkmasıdır.

Toplumsal bir devrimin demokratik ve sosyalist görevleri bugün eskisinden daha çok birbirine yakışık, daha iç içe girmiştir. "Bunun ana nedeni dünya devrimi sürecinin derinleşmesi, dünya güc dengelerinin sosyalizminde yana daha da değişmesi ve sosyalist dönüşümlerin yana nesnel ve öznel faktörlerin oluşmasıdır. Yeni durum daha kökten dönüşümler ve devrimi gerekli eden sosyalist görevlerin oluşması için daha elverişli koşullar yaratmaktadır."

Öte yandan, her devrim demokratik ve sosyalist görevlerini yerine getirmede kendi önceliklerini oluşturuyor. Demokratik ve sosyalist görevlerin yakınlığı ve iç içe gelişimi biçimlerinin, birleşiminin ve önceliklerinin ülkeden ülkeye, somut koşullara bağlı olarak değiştiği görülmüştür.

Devrimin demokratik ve sosyalist görevlerinin daha da yakınlığı şöyle gelişmesi, bu iç içe gelişimin ana nedeni olarak sosyalist dönüşümlerin yana nesnel ve öznel faktörlerin oluşmasıdır, her devrimde demokratik ve sosyalist görevlerin kendine özgü bir birleşiminin ve her devrimin demokratik ve sosyalist görevleri yerine getirmeye kendi önceliklerini oluşturması ve demokratik görevler ile sosyalist görevler arasında mekanik bir ayrılık değil diyalektik bir birleşim olmasının dolay devrim sürecinin aşamalarının kesin ve mutlak olarak bir birinden ayrılmak zorunda olduğuna söylemek mümkün değildir. Demokratik mücadelesinin ve demokratik aşama, burjuvazinin sosyalist görevlerin güncel ağırlık ve ivdiki açısından bir önceliği olduğu için, demokratik görevlerin önkıtlı olduğu bir aşama olmalıdır. Ama bu, demokratik ve sosyalist görevlerin birleşimi ve öncelikleri, zaman boyutunda, değişmez, mutlak bir sıralama göstermediği için, sosyalist mücadelesinin ve sosyalist görevlerin kesin ve mutlak olarak daha sonraki, sosyalist aşamaya erteleninceye anlamına gelmez.

Genel veya en çizgi olarak şöylebiliriz: Devrim sürecinin ilk evrelerinde demokratik görevler daha güncel ve ivdiki olarak ağır basar ve gerçekleştirilecek süreç ilerledikçe devrimin gündeminden dışlanır, sosyalist görevler ile devrimci süreç ilerledikçe daha yoğunlaşır ve sosyalizmin kuruluşuna kadar gündemde kalır, kuruluşun sonuna kadar yerlerini yeni görevlere bırakır.

Partizim ya da sosyalist devrim, demokratik aşamayı, mutlak ve kesin bir zorunluluk anlayışının dışında, bir gereklilik, devrimin politik aralarından oluşturulması, bunun için işçi sınıfına en geniş emekçi sınıf ve katmanların ittifakının sağlanması ve bunun gerçekleştirilmesi, anti-emperyalist ve demokratik hedefler etrafında birleşik eylem örgütlenerek sınıflsız gücün derinleşmesi içinde katlırları olacak oluşumların ve sosyalist aşamaya geçişin sağlanması anlamında bir gereklilik olarak ele alınmalıdır. 1917 Şubat ve Ekim devrimleri için söyleyen şöyle sözler değeri taşımaktadır. İki devrim arasında sınıf olarak bir çizgi eddik kurtmak, ikinci proletaryanın hazırli derceseyi, yoksul köylülerin birliği derceseyi değil de başka bir şeyle birbirinden ayırmak, marksizmin tahakkülünü son haddine vaktirdi, marksizme hakarettir, marksizmin yerine liberalizmin konmasıdır."

Tek ve birleşik bir devrim sürecinde oluşan demokratik iktidar, özde itibariyle sosyalist olan devrim sürecinin demokratik aşamasını, evrimci stratejik hedefleri, bir devrim olarak değerlendirilmeli ve tanımlamak mümkün müdür?

Demokratik aşamının, ileri kapitalist ülkeler kardeş partilerinin genellikle bir devrim olarak tanımladıkları, buna karşılık orta derecede gelişmiş kapitalist ülkeler kardeş partilerinin tanımladıkları devrim isimlendirmesine yine genellikle, ya da bazı kaynaklarla yer verdikleri bilinir. Bu tanımların, tüm kardeş partilerde, ülkelerin tarihsel ve maddi yapıdaki özgülükleri dikkate alın ve bu bakımdan da demokratik aşamının görevlerine yansın bu özgülükler de ifade eden bir çeşitlilik göstermektedir. Kardeş partilerin belirlediği devrimin tek ve birleşik karakterine ve sosyalizm hedefine sürekli olarak ağırlık verildiği ve bu yönde vurgulamaların ön plana çıktığı gözlenmektedir.

Partizim, yukarıda da belirtildiği gibi, evrimci stratejik hedefleri sosyalist devrimin bir önceliği olarak değerlendirilmektedir. Birleşik ve tek olan devrim sürecinin aynı zamanda aynı devrim süreci, özde itibariyle sosyalist olan bir devrim süreci olduğu görülmüştür. Partizim, yine, demokratik iktidara sonatlanan bu evrimci stratejik hedefleri, anti-emperyalist, anti-faşist, anti-pöken, anti-tekel hedefler etrafında birleşik bir hareketle varlığını sürdürmektedir.

Partizim, sosyalist devrimin önceliği olacak, tek ve birleşik devrim sürecinin demokratik aşamasının ve demokratik iktidarı bir devrim olarak tanımlaması yine ülkemizdeki devrim sorununa yaklaşımda kendini doğrulttuğu olarak duruyor ve "iki aynı devrim tarzında ifadesini bulan şöyle partinin bile bilimsel sosyalist devrim anlayışının simi"nin belirlenmesi ve şöyle partinin etkilenecek karışık mücadelede, devrim anlayışını tüm kapsayıcı ve birleşik ve tek devrim sürecinin özünü ifade edecek biçimde ele almayı tercih etmiştir.

Sosyalist devrim yönelme, devrimin ilerleyeceği yol sorunu, sadece ara iktidar hedefleri ve geçici-hazırk aşamaları sorunu değildir. Bu sorunu, aynı zamanda, mücadelelerin birleşimi, birleşik ya da olmayıp yoldan geçen konuları da kapsar.

İşçi sınıfı partilerinin bu soruna yaklaşımlarından ortak noktalar, bilimsel sosyalizmin ve tarihsel deneylerin doğrultusunda oluşan uluslararası belgelerle uyumlu olarak ifadesini bulmaktadır.

Egemen sınıflların iktidarlarını sürdürmek için doğrudan ve dolaylı şiddetle, kurumsallaşmış ve devamlı yeni teknik ve araçlarla donatılmış bir şekilde başvurdukları, iktidarı kendi arzuyla bırakmadıkları, hem bilimsel sosyalizmin de tarihsel deneylerin kanıtladığı bir gerçektir. Bu durum, tüm işçi sınıfı partilerinin bir an olsun aklından çıkmadıkları ve somut olarak her ülkede, gelişmişlik düzeyine ilişkin görevlerin belirlenmesinde öncelikli dikkate alınan bir noktadır.

Dikkate alınan diğer bir nokta ise, burjuvazinin başka güçlerini işçi sınıfının ve emekçi halk kitlesinin üstüne kolayca sürmeyeceği bir sınıflsız güc dengesi için ve işçi sınıfının sosyalist devrimin oluşturulduğunda koşulların yaratılmasında perspektifinde de sağ olmak gerekliliği. Uluslararası güçler dengesinde sosyalizmin yana gelişmesi bu koşulların yaratılmasına olan katkısı, sosyalizmin bir gücü sistemi haline geldiği günümüzde, böyle bir perspektifi ciddi kılar.

Bu iki nokta, işçi sınıfı partileri, çeşitli mücadele biçimleri arasında görüşme ve görevleri buna göre belirleme, başarılmayan biçimlerin bastırılması için devrimci bir duruma gerekliliği, birleşik yoldan ise salt kendi ilerletmeye bağlı olmanın gözden kaçırılması ile karşı karşıya bırakıyor. Çünkü her iki yolda da, sorunu kitlesilerin kararı birliği ve yaratıcı gücü, dövüşmek isteyen ve dövüşmesini bilen devrimci sınıflın gücü çözecektir.

Ülkemizin somut koşullarında, bir yanda emperyalizme bağımlılık ilişkilerinin, NATO'nun, ikili anlaşmaların, dışer ve askeri birliklerinin varlığından kaynaklanan doğrudan emperyalist müdahaleler, diğer yanda yalnız uzaklıkta sınıflı anlaşma ve iktidarı içinde bulundukları bağlamda, özellikle kaynaklanan doğrudan müdahaleleri zorlaştıran faktörler arasında bulunuyor.

Bunun yanında, emperyalizmin işçi sınıfı partileri destekleme ve hareketle gence konusundaki olumsuzlukları ile bölgedeki güçler dengesi sonuna doğru duruyor ve işçi sınıfı etrafında yer alıyor.

Çeşitli saptırma ve baskı yöntemlerinde ulusal-kullanılabilir egemen sınıflın sahip olduğu güçlü kurumsal ve kurumsal emperyalist araçlarla uygun olarak sürekli güncellenen, zamanla devrimci aşamaya beraber toplumdaki yaşayışın sağlanmasına eğilimi, sınıf mücadelesinin keskinliği ve gücünün toplumdaki yaşayışa da etkisi devrim sürecinin gelişim yolu bakımından olmaktadır.

Tek Parti Tek Cephe karardığı demokratik iktidarı işçi sınıfı olarak şöyle deniyor: "Bu iktidarı nasıl ulaştıracağız, işçi ve devrimci sınıflın

20. sayfa "Tek ve birleşik bir devrim sürecinde oluşan demokratik iktidar, özde itibariyle sosyalist olan devrim sürecinin demokratik aşamasını, "yakın stratejik hedef", bir devrim olarak değerlendirilmeli ve tanımlamak mümkün müdür?" cümlesi ile başlayan ikinci süttünden önce aşağıdaki bölüm okunacaktır.

Demokratik iktidarda sonatlanan evrimci stratejik hedefleri Partimiz, sosyalist devrimin bir önceliği olarak yaklaşılmaktadır. Devrimci bir karaktere sahip demokratik iktidar, bu anlamda, bir gerekliliğe de sahip olacaktır. Herüz proletaryanın devrimci iktidarı ifadesi olmayan ve işçi sınıfının öncülüğünde emekçilerin ortak demokratik iktidarı olarak politika yapıyla, "Türkiye'nin emperyalizmin her türlü baskı ve sömürsüzden kurtarılması" ve "işbirliği, tekelci büyük sermaye ve büyük toprak sahiplerinin gerici, basıncı, sömürücü egemenliklerine son vererek" demokratik görevleri içeren programıyla demokratik iktidar, sürekli kazanımlar ve böylece kapitalizm ile sosyalizm arasında yeni ve başka bir politik toplumsallık yaratıcı bir amaç içerir. Bu politik ve toplumsal yapı, sınıf mücadelesinin son derecede sert biçimde devam ettiği koşullarda, ya gerici iktidara karşı güçlü tehlike ile karşı karşıyadır, ya da daha derinleşmek ve sosyalist devrimin bir önceliği olarak işlevini ve görevlerini yerine getirmek sosyalizme kavuşmak zorundadır.

Demokratik ve sosyalist mücadele ve görevlerin zamanla sırasıyla değiştiği, iktidarı sınıflsız iteliği açısından önce demokratik sonra sosyalist iktidar ayrımı, sıralanması ve ilişkileri kendini nasıl ortaya koymaktadır?

İşçi sınıfının müttefikli sınıf ve katmanlarla birlikte iktidarda olması, iktidarı önüne paylaşması, bunun arasında tekelci burjuvazinin bir kesiminin de bulunması durumunda ortaya şu sorun çıkmaktadır: Bu paylaşım, iktidar, söz geçen sınıf ve katmanların birbirini dengelediği, işçi sınıfına karşı diğerlerinin letiş ve çıkarlarını dayatılabileceği, pazarlık ve uzlaşma sonucu ortaya bir iktidar biçiminin oluştuğu bir iktidar mı olacaktır? Yoksa, işçi sınıfının kendi bilimsel sosyalist politikalarıyla yönlendiril ve yönetil bir kurumdaki bulundukları, diğer sınıf ve katmanlarla istek ve çıkarlarını devrim sürecinin sosyalizm doğrultusunda gelişmesi ve kendi sınıfı ifadesi içinde sonatlanan değerlerini karşılayıcı bu cerceve içinde—onların birleşik ideolojileri ve beklentileri çerçevesinde değil—onlara "edilmiş" verildiği bir iktidar mı olacaktır?

Hangi halin oluşacağına sınıflsız güç ilişkileri, başka devrimler dengeleyebilir, belirebilir. Sınıf güçlerinin çok geniş dengelenmesi durumu sonucunda birinci halin oluşması, demokratik iktidar, demokratik görevleri bile yeterince yerine getirmeye, devrimin ilk aşamada elde ettiği kazanımları bile tehdit altında düşmesi ve iktidarı gerici kalcılığın bile gerçekleştirilmesi ile karşı karşıya kalabilir. Bu durumda, iktidarı paylaşacak tekelci diğer orta burjuva ve küçük burjuva kesimler devrimci süreçte önce elbette ilerletmek istedikleri yitirimi ödüllüklerinden kurtulmalarını sınıflı kalması ve devlette yapacak "çoklu düzenlemelerin gerçekleştirilmesi, bunun olanaklılaşması ile karşı karşıya kalabilir. Çünkü işçi sınıfı, yalnız sosyalizm mücadelesinin ve sosyalist devrimin değil, demokratik mücadelesinin ve görevlerinin başarılmasında da, tekel, tekel, işçi gücü, bu işlevi yerine getirme konusunda olan tek sınıftır.

Bu nedenle devrimci sürecin böyle bir ortaama katkılı kılması mümkün değildir. Ya devrimci süreç ilerleyecek, kazanımları ilerleyecek, burjuvazi öste çıkacaktır, ya da işçi sınıfı iktidarda domansını yitirecek ve devrimci süreç dolaylı ve zorunlu sonucu, sosyalizmin kuruluşuna götürecektir. Sınıflsız güçlerin dengelenir görüldüğü ortalamda bir iktidar ilk temel sınıf olan proletarya ve burjuvazinin birinin birleşik ağırlığına dayandığı bir iktidar olmaktadır kurtulamaz.

Başka, ve daha çok bir devrimci iktidar, son çözümde, özkendine elbetteki müttefikleriyle beraber, ya burjuva, ya proletar bir iktidar olacaktır. İkili arasında dengelenen ortalamda bir iktidar itahtırları bile devrimci süreç sürdüğü yerlerin bir iktidar olacaktır. Çünkü, ekolojik toplumdaki kesin rol ya burjuvaziye ya proletaryaya düşer: "esas nokta, kapitalist toplumda, bu toplumun temel olan sınıf savaşımı az buçuk içinde bir biçimde güncüleri arıyor, burjuva diktatörlüğü ile proletarya diktatörlüğü arasında hiçbir orta ya burjuvazi ya da proletarya toplumdaki kesin rol oynamasın, kendi sınıflı iktidarını kendi toplumdaki çeşitli biçimleri ve ittifaklarıyla yitirdiği olduğunu, bu biçim farklılıklarının önem taşıdığını elbette bile uzatmamalıdır."

Devrim sürecinin kesintisiz ilerlemek mantıklı ve doğal sonucuna ulaşabilmesi, sosyalizmin kuruluşuna ulaşabilmesi, daha bağlanıncı—demokratik aşamadan—her işçi sınıfının, partisiyle işlevi, devrimci hareketle öncülük, yönlendirmek ve yönetilebilir edilebilmesi, pro-

letarya hegemonyasına bağlıdır. İşçi sınıfı bu işlevleri yapabiliyorsa, işçi, emekçi sınıf ve katmanların, ilerici demokrat örgütleri birleşik ortak mücadelesinin gerici kurmay konumuna gelebilirler, işçi sınıfı iktidarda domansını basılabiliyor demektir, bu anlamda ölçüde iktidar, özünde bir işçi sınıfı iktidarıdır.

Devrim süreci geliştiğe, işçi sınıfı hegemonyasına geçecekçe ortak iktidarı sınıf bileşiminde olanı değişiklikler iktidarı özünü, —yani işçi sınıfının birleşik ağırlığı olmasını—değiştirmeyecek, onları daha derinleşerek proletaryanın devrimci iktidarı dönüştürcektir.

İşçi sınıfının ve demokratik güçlerin koruyarak elde ettikleri demokratik bir iktidar, çok sert sınıf çatışmaları içinde görevlerini yerine getirmek durumunda olabileceği, ağır sorunlara karşı karşıya kalabileceği, ülkemiz için, özellikle dikkate alınmak zorundadır. Bunun için de işçi sınıfının birarada birleşebileceği ve buna bağlı olarak çok elverişli koşulların yaratılabileceği düşünülebilir. Bu, dikkate alınması önemsemek büyük yanılgı ve yanlışlıklar doğurabilir. Emperyalizme bağlanarak, ülkemizdeki kesin sınıf ilişkileri Türkiye'nin coğrafi yeri, bu coğrafi yer içinde Ortadoğu bölgesinin de hemen kenarında olduğu, dünya çapındaki kapitalizm-sosyalizm mücadelesinin bu coğrafi yeri ve Ortadoğu üzerindeki etkileri ve elbette sürekli olarak sosyalizmin yana gelişen uluslararası güçler dengesi, demokratik iktidarı içinde bulunduğumuz ortam, tehlikeleri ve olanakları hep birlikte belirleyecektir.

Devrimci, demokratik iktidarı önünde duran görevlere yaklaşımda iki yanlışlık özellikle körmek önemlidir. Bunlardan birincisi, iktidarı devrimci aşamada ruhunu sürdürmek, sonuc olarak kitlesinin aktifliği ve hareketliliği geriletmek, demokratik iktidarı bu en büyük gücünden yoksun bırakacak ve böylece demokratik iktidarı burjuvazinin doğrudan etkilemesiyle ya olacak reformist çizgiye kaydırarak, Sınıflsız gücün derinleşmesi, işçi ve devrimci güçlerin gelişmesi, n dikkate takip etme, bu gelişimleri dikkate alma devrim sürecinin derinleşmesi bakımından özellikle önem taşır.

İkinci yanlış ise iradeciliktir. Tekelci büyük sermaye ve büyük toprak sahipleri iktidarı uzlaştırmaları, sınıf bileşimi, proletaryanın hegemonyasının sağlanması ve programıyla devrimci bir karaktere sahip demokratik iktidarı, demokratik aşamadan sosyalist aşamaya geçiş sürecinin günümüzdeki gerici kısma eğilime karşı, geçiciliğin iradesi bir yorumundan da kaçınmak gerekir. Bu geçiciliğin, işçi ve devrimci güçlerin sosyalizmin, sınıflsız güçler derinleşmesi gelişmesi içinde değil sosyalizminde ele alınması, demokratik iktidarı devrimci süreçte önceki sektek eğilimlerin egemen olması, devrim sürecinin kesintisiz yürütülmesi ve karşı devrimci hareketlerin etkinliği sınıflsız işçi sınıfının ve emekçilerin devrimci sosyalizme olanak vermesi bakımından tehlikelidir. Reformist çizgiye de, sosyalist eğilimlere de sınımsız kapalı bilimsel bir gerekliliğe yürülmekle bir politika, demokratik iktidarı genişletilebilir ve böyle bir politika ile ve sınıflsız güçler dengesindeki gelişmeleri doğru değerlendirilerek en kısa yoldan proletaryanın devrimci iktidarı yaratılabilir.

Partizim, devrimin toplumsal ve politik amaçlarının önleniştir devrimci bir durumda, işçi ve emekçilerin mücadeleyi devrimci bir bilinçle sonuna kadar götürme amacı içinde bulunmaları, işçi sınıfının birliğini ve hazırli dercesinin yükselmesi, işçi sınıfı ile diğer emekçi sınıf ve katmanların ittifaklarının ve mücadele birliklerinin gelişmesi, işçi ve emekçi sınıflların kurmaylığına yapacak yetenek ve gelişmişlik bilimsel sosyalist öncünün yitirimi ve gücü ile, evrimci stratejik hedefleri yönelim mücadelesinin doğrudan temel stratejik hedefini gerçekleştirilmesi yani sosyalist devrimin gerçekleştirilmesi ile sonatlanabileceği olasılığı dikkate alınmalıdır.

Çeşitli ile ve dış faktörlerin karşışık bütünlüğü içinde sınıf mücadelesinin ve ilişkilerinin sürekli bir keskinleşme ve şiddetlenme yönelimi içinde bulundukları, bu olasılığın, yani evrimci stratejik hedefleri yönelim mücadelesinin sosyalist devrimci olarak sonucunun oluşumunu, evrimci stratejik hedefinin devrim sürecindeki yeri, önem küçümsemek, işi basitleştirmek, ülkemiz için özellikle taşıdığı değeri gözden kaçırılmamalıdır. Bu bakımdan, işçi sınıfının anti-emperyalist ve demokratik platformda en geniş ittifaklarını oluşturulması, işçi, çeşitli mücadele biçimlerini toplumsallaştırılabilecek ve bunun için örgütlenerek emekçileri sahip topluma yaşamını ve kurumlarını hesapsız olarak örgütli çalışma yürüten bilimsel sosyalist öncünün yaratılması önem taşıyan bir konudur.

naçlığı yöntemlere, sınıfsal güçler dengesine, somut koşullara ve uluslararası koşullara bağlı olacaktır. Her durumda da son sözü söyleyecek olan geniş halk kitleleridir. Kitlelerin örgütlü mücadeleye güç ve yeteneğidir.»

Devrimci, mücaddeleci biçimlerinden birine bağlı olarak biçimlerin çeşitliliği içinde sahip olduğu özün gözden kaçırın ve iktidarın namlu- nunu unuttuğarı anlayışına sahip küçük burjuva devrimciliği ile barış- cı geçiş biçimlerini mutlaklaştıran, evrimci, reformcu sağ anlayışlar Partimize yabancı olmuşturlar.

KARAR TASARISI

1) Türkiye İşçi Partisi 3. Büyük Kongresi;

a) Emperyalist-kapitalist sistemin bütününde olgunlaşmış olan sosyalizmin maddi önkoşullarının, bu ilişkiler ağı içindeki tek tek öle- ler bakımından da bu önkoşulları olgunlaştırdığı gerçeğini tekrar ha- tırlar.

b) Bunun yanında Türkiye'nin orta derecede gelişmiş kapitalist bir ölele olarak sahip olduğu özün gözden kaçırın ve iktidarın namlu- nu unuttuğarı anlayışına sahip küçük burjuva devrimciliği ile barış- cı geçiş biçimlerini mutlaklaştıran, evrimci, reformcu sağ anlayışlar Partimize yabancı olmuşturlar.

2) Türkiye İşçi Partisi 3. Büyük Kongresi;

a) Sosyalizmin maddi önkoşullarının varlığını herhangi bir ölele için kapitalizmden sosyalizme geçiş için yeterli olmadığı,

b) Kapitalizmden sosyalizme geçişin bir devrim sorunu olduğu ve sosyalist devrimi zorunlu kıldığı,

c) Her devrimin ana sorununun iktidar sorunu olduğu bilimsel ger- çeklerine tekrar işaret eder.

3) Türkiye İşçi Partisi 3. Büyük Kongresi;

a) Türkiye'nin temel sınıflarının işçi sınıfı ve burjuvazi, temel ce- lışkinliğin ise emek-sermaye ilişkisi olduğu,

b) Toplumdaki sınıf mücaddelesinin merkezinde bu iki sınıfın bu- lundugunu ve sınıf mücaddelesinin emek-sermaye ilişkisi temelinde yükseldiği biçiminde Parti görüşlerinin işçi sınıfının politik mücad- delesinin bağımsızlığının sağlanması bakımından taşıdığı öneme tek- rar dikkati ceker.

4) Türkiye İşçi Partisi 3. Büyük Kongresi;

a) Temel ilişkili emek-sermaye ilişkisinin sosyo-ekonomik yapı- dan kaynaklanan tek ilişkisi olmadığı,

b) Sosyalist devrimden önce çözüme kavuşturulabilecek nitelikli ilişkilerin anti-emperyalist, anti-faşist, anti-geçim, anti-tekkel demok- ratik görevleri ön plana çıkardığını,

c) Bu görevlerin sınıfsal düzeyde, emperyalizm-tekkelci büyük ser- maye-büyük toprak sahipleri emgen üçlüsünde işçi sınıfının ön- cüdüne yer aldığı geniş emekçi sınıf ve katmanların kutuplaşma- sını yarattığına ve toplumsal güçler arasındaki bu mücadelenin gün- celliğine işaret eder.

5) Türkiye İşçi Partisi 3. Büyük Kongresi;

a) Türkiye'deki devrim sürecinin, özün itibarıyla sosyalist olan, ama demokratik görevlerle de yüklü tek ve birleşik bir devrim sürecin- den oluştuğunu,

b) Anti-emperyalist, demokratik ve sosyalist görevlerin özün itibarıyla sosyalist olan tek ve birleşik devrim süreci içinde çözüme ka- vuşturulacağını,

c) Tek ve birleşik devrim sürecinin iki farklı toplumsal yapıdan değil, esas olarak orta derecede gelişmiş kapitalist yapıdan kaynak- lanan demokratik ve sosyalist görevlerin içine girmişliğinin bir so- nucu olduğunu;

d) İki ayrı devrim tezinin geçersizliğini, belirtir.

6) Türkiye İşçi Partisi 3. Büyük Kongresi;

a) Tek ve birleşik devrim sürecinin temel stratejik hedefinin sosyalist devrim olduğu,

b) Türkiye'nin emperyalizmin her türlü baskı ve sömürsünden kurtuluşunu ve işbirlikli, tekelci büyük sermaye ve büyük toprak sahiplerinin gerici, baskıcı, sömürücü, egemenliğine son verecek demok- ratik görevleri gerçekleştirilmesi amaçlayan demokratik iktidarın kurulmasını devrim sürecinin «yakin stratejik hedefini» oluşturduğunu,

c) «Yakin stratejik hedefin, temel stratejik hedefine baskın ki- linarak ele alınmasını devrim sürecinin taktiklerini ve birleşikliğinin sağlanmasını bir gereği olduğunu,

d) Bu ilişkiyi dikkate alınmanın ve bunun da bir sonucu olarak iki ayrı devrim öneriminin devrim sürecinin görevlerini belirlemek bakımından sağ bir yaklaşımı oluşturduğunu söyler.

7) Türkiye İşçi Partisi 3. Büyük Kongresi;

a) Yakın stratejik hedefin somutlaşması olan demokratik iktidar hedefinin ve böyle bir iktidarı, özün itibarıyla sosyalist olan birleşik tek ve devrim sürecinin birinci aşamasını oluşturduğunu,

b) Demokratik iktidarı sosyalist devrimin gelişin bir ilk evresi olabileceğini, bu halde, anti-emperyalist, anti-faşist, anti-geçim, anti-tekkel hedefleri altında gerçekleştirilen demokratik iktidarı sosyalist devrimin bir önşirşili oluşturacağını,

c) Devrimci bir karaktere sahip demokratik iktidarı bu anlamda bir geçiciliğe sahip olduğunu, toplumsal ve politik yapıyla süreklilik kazanan kapitalizm-sosyalizm dışında üçüncü bir yolu ifade etmediğini belirtir.

8) Türkiye İşçi Partisi 3. Büyük Kongresi;

a) Herüz proletaryanın devrimci iktidarı içindeki ifadesi olmayan ve işçi sınıfının öncülüğünde emekçilerin ortak demokratik iktidarı ifade eden bir hedefe, işçi-köylü ittifakı ekseninde ve işçi sınıfının belirleyici olduğu içinde, işçi sınıfının kent ve kır küçük burjuvazi ve orta burjuvazi ile veya bunların belli bölümleriyle gerçekleştirileceği ittifak ve birleşik eylem ile ulaşılacağını,

b) Tekel dışı sermaye kesimlerinin tarafsızlaştırılması veya mücadelenin belli çevrelerinde ortak birleşik hareket kazanılması ve bu- nun için caba gösterilmesinin, emperyalizm, tekelci büyük sermaye, büyük toprak sahipleri emgen üçlüsünün soyutlanması bakımından öneme işaret eder.

c) 3. Büyük Kongre, devrimci bir karaktere sahip demokratik iktidarı, iktidarı geliş anındaki ittifakların kapsamına da bağlı olarak bu bilismede olacaktır,

d) Demokratik iktidara ulaşılmasının, devrimin sosyalist aşama- sına geçiş bakımından sınıfların karşılıklı mevzilenmesinde önemli alt üst oluşlar ve sınıfsal kümelmelerde önemli kaymalar ve değişiklikler getiren caka proletaryanın hegemonyasının da sağlanmasıyla sınıfsal güçler dengesinde işçi sınıfı ve emekçiler lehine elverişli koşu- lar yaratacağı,

e) Yakın stratejik hedefin anti-emperyalist demokratik görevleri yerine getirecek demokratik bir iktidarı olarak belirlenmesinin de, devrimin politik ordularının oluşturulması, bunun için işçi sınıfıyla en geniş emekçi sınıf ve katmanların ittifakının sağlanması ve bunun pekiştirilmesi ve anti-emperyalist demokratik hedefler etrafında birleşik bir eylemin sınıfsal güçler dengesinde iktidar kapılarını açacak bir oluşumun sağlanması bakımından bir gereklilik olduğunu be- lirtir.

9) Türkiye İşçi Partisi 3. Büyük Kongresi;

a) İşçi ve emekçilerin, mücaddeleyi devrimci bir bilinçle sonuna kadar götürme azmi içinde bulunmaları, işçi sınıfının birliği ve hazır- lık derecesinin yükselmesi, işçi sınıfı ile diğer emekçi sınıf ve katman- ların ittifaklarının ve mücaddele birliklerinin gelişmesi, işçi sınıfının kurmaylığını yapacak yetenekte ve gelişmişlikte bilimsel sosyalist ön- cüdüne varlığı ve gücü, uluslararası koşulların elverişliliği koşullarında yakın stratejik hedefe yönelmiş mücadelenin doğrudan temel strate- jik hedefin gerçekleştirilmesi yani sosyalist devrimin gerçekleştirilmesi ile sonuçlanabileceğine,

b) Çeşitli iç ve dış faktörlerin karmaşık bütünlüğü içinde sınıf mücaddelesinin ve ilişkilerinin sürekli bir keskinleşme ve g'ddetlenme yönelimi içinde bulunması, bu oluşumun ölmek içine taşıdığı öneme,

c) Bu oluşuma bağlı olarak, işçi sınıfının anti-emperyalist ve demok- ratik platformunda en geniş ittifaklarını oluşturma görevi ile çeşitli mücaddele biçimlerini ustalıkla birleştirebilecek ve bunun için örgütsel esnekliklere sahip, toplum yapısının tüm kurumlarında etkin örgütlü çalışma yürüten bilimsel sosyalist öncünün yaratılması görevinin yo- şamsallığına tekrar dikkati ceker.

d) 3. Büyük Kongre, bu oluşumun dikkate alınması ve sınıf güçle- rinin bu oluşumla dikkate olarak hazırlanması görevinin, yakın strate- jik hedefin devrim sürecindeki yer ve öneminin küçümsenme ve onun için baskıya, yakın stratejik hedefe ilişkin görevleri atama gibi «sola maceracı yaklaşımlara olanak vermediğini» öneme dikkati ceker.

10) Türkiye İşçi Partisi 3. Büyük Kongresi;

a) Devrim sürecinin gelişim yolu bakımından, devrim, mücaddele biçimlerinin yalnızca birine bağlı olarak, biçimlerin çeşitliliği için- de devrimin sahip olduğu özün gözden kaçırın ve iktidarın namlu- nu unuttuğarı anlayışına sahip küçük burjuva devrimciliğinin,

b) Barışçı gelişim biçimlerini mutlaklaştıran, evrimci, reformcu sağ anlayışların Partimize yabancı anlayışlar olduğunu söyler.

c) Çeşitli mücaddele biçimlerini birarada öngörme ve görevleri bu- na göre belirleme konusundaki genel ilkelere somut koşullarda ve uzun bir dönem bakımından kitlelerin kararı birliği ve yaratıcılığı ile bir-

enilgünlüğü ve çok daha güçlü temelleri örümcesini, devrimi de-
mokratik iktidarı ulaştırmasını olanaklıdır da artıracaktır. Parti-
miz, demokrasi cephesinin oluşturmada, işçi sınıfının politik ha-
reketinin birliğini sağladığı bu son derece önemli, işlevin bi-
lincinde olarak, ivedilikle politik teklesmeyi gerçekleştirmeyi sağla-
maya çalışsın, bu süreçte bilimsel sosyalist platformdaki partilerin
olusturacakları eylem birliğinin her düzeyde gerçekleştirilmesini, her dü-
zeyde inkyay dayalı mekânizmaları yaratılmasına önem vermedi de
sürdürülecektir.

Demokratik güçlerin ortak cephesinin varlığını bir ögesi de
anti-sosyetist karakterli olarak zorundadır, Cephenin asli görevleri ara-
sında ulusal demokratik talepleri sonuna kadar savunmak yer almaktadır.
Bu asli görevi yerine getirecek olan demokrasi cephesinin un-
surlarından birisini de, henüz sorunların çözümüne sinifsal olarak
bakamıyor, ama Tek Parti Tek Cephe kararında ifade edildiği gibi,
sıkıy, gövnen milliyetçi baskılara, bütümseme politikasına ve bu cer-
veceyle uygulamalara karşı mücadele yürüten ve bu mücadeleyle
esas olan örgüt ve gruplar oluşturmaktadır. Bu örgüt ve gruplar ile
eylem birliğini geliştirirken, elbette ki onların milliyetçi etkilerden
arınması için bir inkyay ve mücadele faaliyetleri sürdürmek gerekecektir.
Öte yandan, bu kesimlerde milliyetçi eğilimlerin yenilmesi için sür-
dürülen inkyay ve mücadele faaliyetleri, diğer uctan, cephenin diğer
kesimlerine ilişkin olarak da sürdürme görevi en başta partimize dü-
şmektedir.

Demokrasi cephesinin örümcesinde çözüm kavuşturulması ge-
reken en önemli sorun, Tek Parti Tek Cephe kararında esas ilba-
nıya tekeli olmayan sermaye kesimlerinin sözcülüğüne üstlenilmesi
olarak tanımlanan Cumhuriyet Halk Partisi konusudur. Sinifsal itti-
faklar ile onların politik plana yansımaları önemli bir boygünisindedir
olduklarıdır. Esas itibarıyla tekeli olmayan sermayenin sözcülüğüne
üstlenmesi olan Cumhuriyet Halk Partisi, kendi içindeki tekeli el-
kilerin de bir sonucu olarak, tekeliler ile giderek daha fazla ulu-
şma-yollarını aramaktadır. Cumhuriyet Halk Partisi yönetimi, te-
kelci sermaye ile, demokratik hak ve özgürlükleri tırpanlayan, em-
peryalizme yeni ödümler veren, anti-komünist, anti-sovyetçi unsurları
içeren bir cercevede uluşılmakta, yeni uluşıma hesapları aramaktadır.

Cumhuriyet Halk Partisi yönetiminin tekeliler ile uluşıma yönün-
de artan cabalarına karşın, yoğun faşist terör karşısında kalan ta-
banında tolaşım karşı hareketlerini içeren bir süreç gözlenmektedir.
Cumhuriyet Halk Partisi yöneticileri de yoğun faşist terör ile
doğrudan karşılaşmakta, bunun CHP tabanını hareketlendiren yönünde
etkilerine tanık olmaktadır. Yönetimin bütün engellemelerine karşın,
kitleleri eylemler CHP tabanının küçümsemeyecek bir kısmını kapsa-
makta, can güvenliğini için direnen kitleler arasında CHP'iler de etkin
bir biçimde yer almaktadır.

Öte yandan CHP içinde bir eysurtsever-demokrat kanadın ayrış-
tılışını izlenmektedir. Bu ayrışım, sınıf mücadelesinin içine girilmiş ol-
duğu, CHP'yi de yakından etkileyen süreçlerin bir sonucudur, CHP
içindeki bu ayrışımın alacağı yön eylem birliği doğrultusunda do-
ğan her olanak değerlendirilmeli, yakından izlenmek durumundadır.

Nor var ki bu gerçeklere karşın, bazı kesimlerin öne sürdüleri
gibi, CHP'nin bu kanoda sol bir kanat olma özelliğini yitirmiş
de doğru değildir. Sosyal demokrat partilerin aslı kanatları, ayrı bir
program hatla tabana sahip olan, sosyalizmi hedef almayan beliren, ayrı
bir grup olarak çalışan ve esas olarak işçi sınıfı partilerinin
ayrılarak sosyal demokrat partilere geçmiş olan bir kanat olma
özelliğini taşımaktadır. Dolayısıyla CHP içinde ayrışmaya başlayan
ve tekeliler karşı olan demokratik ve yurtsverer kanadı bir sol kanat
olarak tanımlamak, bu kesime değişik işlevler tanımak sonucuna
yaranacağı gibi, ittifakların tanımlanmasında kolaylığı da neden
olabilecektir.

Partimiz, CHP içindeki bu ayrışımı yakından değerlendirenler,
CHP'nin demokrasi cephesinin programı yanına eklemesine değer
vererek, ittifakları en geniş temelde oluşturmaya caba harcararak,
tepede ve özellikle içinde bulunduğumuz koşullarda tabanında eylem
birliği olanaklarını zorlayacak ve eylem birliğini geliştirmeye çalış-
acaktır.

Demokrasi cephesinin oluşturmada dikkatle alınacak olanak-
lardan birisi de küçük burjuva devrimi özellikli faaliyet grupları
kannadır zorundadır. Küçük burjuva devrimi özellikli faaliyetler, sol-
oportünist yanlılar içinde olan, bireysel terörist eğilimleri barın-
dıran bu gruplar arasında çeşitli farklılıklar taşımakta ve küçüm-
senmeyecek bir etki alanına sahip bulunmaktadırlar.

Kitlelerin günlük taleplerine, özellikle can güvenliğini talebine bi-
lirli yanıtlar vermeye çalışan bu gruplar, küçük burjuvazinin çeşitli

iliclik ve kitleselliği kazandırmış, ortak temelde birliğin örümcesini bir-
cimerinin bulunması ve yosama gerçekleştirilmesi için sıkı bir başa so-
huptr.

Faşist hareket, dünyanın her tarafında olduğu gibi, ülkemizde
de örümcesini terfize dayandırmaktadır. Faşist hareket terör ge-
rek kitleleri pasifize etmekle, gerekse kendi örümcesini yaygın-
laştırmada bir araç olarak kullanmaktadır. Faşist terör özellikle kir-
sal bölgelerde; kentlerde ise mahallelerde yoğunlaşmakta; faşist
güçler buralarda adeta iktidar öncesinde iktidarda olmaktadır.

İşçi ve emekçi sınıfların mücadelesi ve direnme yeteneğini kir-
mayi direnişini dağıtmayı amaçlayan faşist terör ile mücadele acil
görevler arasındadır. Kitlelerin can güvenliğini talebine yanıt vermek,
faşist terör karşı mücadeleyi, asla belli bir örümcesine ve mü-
cadele ile sınırlanmamak, tek başına buraya indirgemek sonucuna
yaramamalı, demokratik güçlerin en geniş ittifakı ve eylem birliği
temelinde, kitleler ile birlikte, faşist terör püskürtülmelidir.

Türkiye'de bir faşist diktatörlüğe tezgahlamak isteyen faşist gü-
cünün bir iç savaş doğrultusunda kırılmasını istiyorsa, demokratik gü-
cer tarafından gözden geçirilmelidir. Anti-faşist güçler, gerici-faşist gü-
cerin, iç savaş kırılmasını karşısında, bu olası ittifakla de-
ğerlendirmek, faşist tezgahları boş çıkarmak, bunun için de en
başta cephe ve eylem birliğini süratle gerçekleştirmek cephenin
bölünmesi buna bağlamak zorundadır.

Eylem birliğinin gerçekleştirilmediği bir diğer olan da önümüzde
ki milliyetçi seçimler olmaktadır zorundadır.

Önümüzdeki seçimlerde güçlü bir alternatif yaratmak görevi kar-
şılaşmaktır. Bilimsel sosyalist platformdaki partilerin oluşturmaları
bir seçim bloku, böyle bir alternatif olarak kitlelerin karşısına çıkarılabilir
ve geniş kitleleri desteğe sahip olabilir; seçimleri anti-faşist mü-
cadelenin bir alanı olarak değerlendirilebilir. Bu birlik, komünist devrimci
demokratik ile, bazı yölerde de diğer eğilimler ile genişle-
tirilebilir. Öte yandan seçimleri faşist güçlerin at oynattıkları, terör
estirdikleri bir alana dönüştürme için demokratik bir birlik bloku
yer alacak güçler ile Cumhuriyet Halk Partisi arasında yayın bir
eylem birliği sağlanmalıdır.

Önümüzdeki seçimler, yaklaşan faşist tehlike gözünde tutula-
rak ve karşılığı her türden dar grupculuk uzak olarak, eylem
birliğinin önemli bir alanı olarak değerlendirilmelidir.

Son olarak şunu da belirtmek ki, devrimci demokratik bir iktidar
doğrultusunda mücadeleyi sürdürenler, koşullar, devrimci nitelikte
olmayan, ama varolanlarda daha demokratik bir iktidarı oluşturma-
maya olanaklı hareketin önüne getirebilir. Bu planak kendi koşu-
lanlarda değerlendirilip bir karar verilir; parti böyle bir iktidar olu-
şturulmasına, gerçekleştirilmesine karşı verisi, diğten destekleyecek, veya için-
de yer alarak katkıda bulunabilir.

İsmi, önümüzdeki görev, Tek Parti Tek Cephe belgemiştir belir-
tildiği üzere, emperyalizmin ve büyük tarikat sahiplerinin elinden
politik iktidarı alarak, emperyalizme bağınılmış son vererek, te-
kelilerin ekonomik gücünü kırıp uluşılmak, devlet yapısında köklü
düzzenlemeler sağlayacak, işçilerin, emekçilerin, apta katmanlarını ya-
şama koşullarını geliştirecek olan bir devrimci demokratik iktidarı
gerçekleştirilmesi hedeflenen demokrasi cephesinin örümcesini
ve birleşik mücadeleye sokulmalıdır.

KARAR TASARISI

Türkiye İşçi Partisi 3. Büyük Kongresi

1) Tekeli, büyük sermayenin ve büyük tarikat sahiplerinin ikti-
darına son vererek, tekelilerin ekonomik alandaki hegemonyasını ka-
nıyaltırmak için kırarak; Kilit sanayi dalında, bapkaçılık, alıştır-
cılık, dış ticareti değıştirmek; Türkiye'nin ABD emperyalizminin
güdümlüde bir NATO üyesi olma durumuna son vererek, kilit sanayi-
lerini yurtsvererek; devlet mekânizmasını tekelci, gerici-faşist etkileri
temizlemek; devlet mekânizmasını küçük bir biçimde yeniden dü-
zenlemek; işçileri bir insanlık kucu sarakör taşıla ideolojinin yay-
gınlaştırılmasına yoksaklayacak ve demokrasinin hak ve özgürlükleri ge-
nileştirecek; işçilerin, köylü yığınlarını, aydın emekçilerin, sanaf ve
sanatkarların, gençlerin, küçük ve orta işletmecilerin yaşam ve çalış-
ma koşullarını geliştirecek; ulusal demokratik hakları gerçekleştirecek,
ırkçı-sosyetist düşünceleri uygulamalara son vererek olan bir
devrimci demokratik iktidarı ile mücadele edecek ve bu iktidarı olu-
şturacak anti-faşist, anti-tekelci, anti-emperyalist ve anti-sosyetist bir
demokrasi cephesinin gerçekleştirilmesi ve devrimci-demokratik ikti-
darın kazanılması doğrultusunda mücadeleye sokulması için, başta

Merkez Yönetim Kurulu olarak, tüm örgüt birimleri, tüm üyeleri
gönderilir.

2) Gerçekleşmesi için, anti-faşist, anti-tekelci, anti-emperyalist,
anti-sosyetist cephesine, bugün toplumumuzda rolü ve işlevi
daha da artmış olan ve demokrasi mücadelesinin sürükleyici
gücü durumunda bulunan proletaryanın öncülüğüne başarıya ula-
şabilecek gerçeğin altını önemle çizir, işçi sınıfının öncülüğüne
bu cephenin, en aksen olarak, demokrasi mücadelesinin temel
ekscin olan işçi köylü ittifakına dayanarak zorunda olduğunu belirtir.

3) Sanaf ve zanaatkarların, aydın emekçilerin, kentlerdeki diğer kü-
çük burjuva kesimleri karşısına alarak olan demokrasi cephesinin
vazgeçilmesi geçerli olmasına, ırkçı-sosyetist, bütümseme politikalarına karşı
çkan, ulusal demokratik hakları savunan grup ve örgütlerin yer
alması gerektiğini saplar. Cephe örümcesinin içinde gençliğin, de-
mokratik kadın hareketinin, aydınların, kültür-sanat emekçilerinin rolü
ve işlevlerini vurgular.

4) Tekeller ile nesnel bir ilişkiliye sahip olan tekelci dış ser-
maye kesimlerin demokrasi cephesine kazanılmasını önemli belirtir.
Tekelci burjuvazinin tümünün demokrasi cephesine kazanılması,
tekelciler ekonomik toktandan bağımlı olmaları, nesnel ilişkilerin
yararlı ile bu ilişkilerin özel plana yansımaları arasında ilişki;
tekeliler ile tekelci sermaye arasında sümürden değil, somutların
pay alma ilişkilerinden kaynaklanan bir ilişkilerin varlığını karşın,
tekelci sermaye kesimleri ile işçi sınıfı arasında emek-sermaye tem-
el ilişkisinin ortada olduğu; tekelci burjuvazinin emperyalizmi ve
tekelci sermaye ile uluşımaya yatkın tutumunu; nederlerinin önünü
zorluyuşu, kazanıldığı zaman da kırıcılık, kararsız bir ortak olma
özelliğine dikkati çekerek.

5) Faşizme, tekelci sermayeye, sosyetizme, emperyalizme karşın en
geniş ittifakları yapmasını oluşturma, değişik kesimlerden gelen tale-
p ve özemleri tek bir devrimci dikkat halinde birleştirmeye dayanarak,
kararlı, iltiz etmek bir politika izleyecek olan işçi sınıfı partisinin
tekelci sermaye kesimlerini de cepheye kazandırmak, bu bağlamda
en tarafsızlaştırmaya doğrultulmuşları görevlerini izaret eder.

6) Demokrasi cephesinin en geniş ittifakları temelinde olu-
şmasının, devrimci demokratik aşamadan sosyetist aşamaya geçiş-
te de bu ittifakların korumasını, hatto genişletmesini, işçi sınıfının
devrim sürecinde gerçekleştireceği hegemonyası ile yakın ilişkisini
vurgular.

7) Proletaryanın hegemonyasının, öncülüğüne dayatarak değil, kendi
bilimsel sosyalist partisi aracılığıyla, en geçerli taktikleri sapla-
yarak, en az satta dövürek ve demokrasi güçlerini yönlendirerek
gerçekleştirileceği gerçeğinin altını çizerek.

8) Demokrasi cephesinin oluşımasında örgütler arası karşılıklı
işlere karşın, ama yöntemlerini esas alarak, örgütsel bağımsızlık
kannatları kanun ilkerlerini gerçekçi alacağını belirtir.

9) İşçi sınıfının kendi örgütsel, ideolojik ve politik bağımsızlığını
itfaklı korumasını, kendi nihai amaçlarını kesinlikle saklamasını
mücadelesini sürdürensin, politik keskinliği işlevselliği mücadeleyi
yüksek taktik ile birleştirebilmesinin yosamsal önemi dikkati çekerek.

10) Büyük faşist bir diktatörlüğün oluşımasını toplumun karşı
karşıya kaldığı en büyük tehlike olduğunu izaret ederek, tolaşım
karşı olan bütün güçlerle tek bir anti-faşist bile diğinden buralı
maddan anti-faşist direniş hareketine çekilmesiyle yosamsal önemi
vurgular.

11) Faşizme karşı verilen ve verilerek olan mücadelesinin önümüzdeki
enim mücadelesinin kendini önünge çıkarak ortaya koyduğu olan olma
özelliğine dikkati çekerek.

12) Demokrasi cephesinin gerçekleştirilmesinde ve başarıya ula-
şılmasında bilimsel sosyalist platformdaki partilerin kendi alanlarında
olusturacakları eylem birliğinin ve giderek politik teklesmeyi sağ-
lamalarının vazgeçilmez rolü ve işlevine dikkati çekerek.

Demokrasi cephesinin oluşturmada doğrultulmuş bilimsel sos-
yalist platformda bulunan partilerin her kademedeki bir araya gelecek
olusturacakları eylem birliğinin kasıtlı olduğunu ve öncelliği belirtir.

Başta Merkez Yönetim Kurulu olmak üzere, örgüt birimleri bir
güc ve eylem birliğinin önem, işlevi ve öncelliği üzerinde dikkatle
durarak gerçekleştirmeye ve sürükleniliş kurumaya çağırır. Eylem bir-
liği sürecinde ortaya çıkacak olan olumsuzlukları, kalıcı bir olumu-
luşa çevirmek için inkyay temelinde değıştirmekle, kitlelere sergilemekle
görevlendirir.

13) Küçük burjuva devrimciliğinin son oportünist, maceracı sa-
breyes terörist eğilimleri barındıran ve kendi içinde farklılıklar taşı-
yan, kitlesel içinde, özellikle küçük burjuva kesimleri arasında yay-

günlik kâzanan yapısına dikkatli çeker. Bu kesimler, taşkınlıkları bastır-
mak olumsuz özellikleri ve diğer kesimlere tanınan öncelikleri de dik-
te olınarak cephe ve eylem birliğine kazandırılmasını önemi vur-
gular.

10) Cumhuriyet Halk Partisi ile demokrasinin korunması için
eylem birliğinin geliştirilmesinde, bu partinin kendii örgütsel varlığını
ve işlevselliğini dikkate alarak, doğrudan tüm olanakların değerlendiril-
mesine ve zorlanmasına karar verir.

CHP içinde ayrımsız olan yurtsever ve demokrat kanadın rol ve
işlevini artırmakla, ayrıca sürecini yakından değerlendiren, eylem
birliği olanaklarını dikkate alır.

11) Fazlailin iç savaş kıskırtmalarından mucadele sürecine ya-
kındır değerlendirilmesine ve gerçekleştireceklerin bu olasılık dik-
kate alınarak septonmasına dikkatli çeker.

12) Cephehin, devlet örgütlenmesi tepel ve tabanıyla ilişki-
leri sürekli sürdürerek, tabandaki ve tepedeki görevler birbirleriyle
uyumlaştırılarak örümceğe perçineleştirilir.

13) Cephehin örümçesinin, aynı zamanda cephehin sınıfı öge-
leri arasında; köylüler, esnaf ve zanaatkarlar, ayn emekçiler, genç-
ler, kadımlar, kültür-sanat ve bilim adamları, genç işçiler kitlesi ara-
sında ve bu kesimlerin ekonomik-mucadeleleri örgütlenirken çıkararak,
örgütsel olanları örgütleyerek başarılabileceğini dikkatli çeker.

Kitlelerin gücü, somut talepleri için sürdürüldükleri mucadelelerin
önemine işaret eder.

14) Parti örgüt birimlerini kendiliğinden oluşan eylemleri yük-
seltmek ve örgütlemek, ekonomik-demokratik haklar ve güncel ta-
lepler etrafında kitleleri her alanda örgütlemek, örgütlülük düzeyini
yükseltmek ve yönlendirmek görevleridir.

15) Mahallelerde, semtlerde ve işyerlerinde anti-faşist güçleri
ortak örgütlenmelerle kavuşturmak; mucadele birimlerini üstlülükte
birleştirerek ve kitlesel mucadelelerin yaşamsal önemi her zaman
eninde tutarak faşist terörü paskürtmek, kitlelerin can güvenliğini ta-
lebi etrafında örgütlü mucadeleleri yükseltmek görevleridir.

16) Önemli milletvekili seçimleri için eylem birliğinin önemi
bir alını olarak ele alarak öncelikli bilimsel sosyalist platformdaki
partiler ile seçim bloku oluşturmayı öngörür.

V

ŞÖVENİZME KARŞI MÜCADELE

GEREKÇE

Birden çok ulus veya ulusal topluluğun birlikte yaşadığı kap-
talist ülkelerin tümünde sömür ve tahakküm iki yönüdür. Birincisi,
egemen sınıfların başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçilere yön-
elik sınıf tahakküm ve sömürüdür. İkincisi ise, egemen ulus bir-
birliğinin, çeşitli ülkeler bakımından farklı uluslararası birimlerine
bütünsel de ağızda değirmeyen, ezilen ulus veya ulusal toplulu-
lara yönelik tahakkümü ve sömürüdür. Egemen ulusun işçi, so-
ven milletiyle, baskıcı politikası, hem tüm ülke işçi ve emekçi sınıf-
larının mucadele birliğini bozarak, onların idkâlatlarını sınıfın mü-
cadelelerini gereklerini yerine getirmekte uzlaştırmak hedefine
yöneltir; hem de, ezilen ulusların kendi ulusal değerlerini özgür-
ce geliştirme, ulusal düzeyde tahakkümü ve sömür boyunduruğunu
kürmek anlamına gelen, tarihsel bir zorunluluk olan kendi kaderini
özgürce belirleme mucadelelerini kan ve zorbalıkla önlemeye yön-
elir.

Gelişmelerin hangi evrelerinde olurlarsa olsunlar, bütün dün-
ya ulusları veya ulusal toplulukları, halkları, son tahlilde temel si-
nıfların mucadele ve gelişme seyirlerine bağlı olarak gelişme sü-
reci yaşayan tarihsel kategorileridir. Bu süreç, tarihsel olarak, ge-
lişip, olgunlaşmanın son evresini tamamladıktan sonra noktalan-
maktadır. Bu nedenle, işçi sınıfı demokrasiden de ulusların ve ulu-
sal toplulukların gelişme ve olgunlaşma süreçleri ayrı ve öneme-
li olmaktadır, daha ileri olgunlaşma evrelerine kavuşulmasının co-
zümleleri anlamına ve bulunmaktadırlar. Bu tarihsel ve nesnel zorunlu-
luklar ki, ulusal sorun, işçi sınıfı mucadelesinin, her aşamasının, bu
aşamaları geçmek için karşılaştığı tüm taktik ve stratejilerinin be-
lirlenmesinde temel unsurlardan biri olarak ele alınmaktadır. Bu nes-
nel gerçekliklerinki ki, ulusal sorun, işçi sınıfı mucadelesinin sadece
belli aşamalarının kapsadığı yakın stratejik hedefin gündemi ile si-
nırlanmaktadır, onun nihai hedefi olan sosyalizmin temel bir so-
runu olarak ele alınması, gelişip olgunlaşması yol ve yöntemleri,
bu ileri evrelerde de sürekli gündemi olmaktadır.

İşçi sınıfı, sınıf karakterini gereği olarak, toplumsal yapıda var
olan tüm baskı ve sömür biçimlerine amansız karşı çıkarak,
bunlara son vermek doğrultusunda mucadele etmekle yükümlü ol-
duğu gibi, ulusal tahakküm ve sömürüye, ulusal egizliğine karşı da
amansız ve uzlaşmaz şekilde karşı durmak, ısrarı ve kararı mü-
dâle etmek zorunluluğundadır. Diğer yanda, işçi sınıfı, gerek em-
peryalizmin ve işbirlikçi tekelci buyuk sermayenin, büyük toprak
sohiplerinin, iktidarına son vermeye yönelik hedefine kavuşabilece-
ği, gerekse bu hedefi nihai kurtuluşu olan sosyalist devrime
ulaşmak ve bu hedefi nihai sosyalizm için gerçekleştirebilmek için
kısacası burjuvaziyi yenmek için tek ve temel bir kaynağı olan
birlikte iki yönü olarak kendini gösteren ve iç içe geçen birleşik ve
ulusal tahakküm ve sömür biçimlerinin birlii değerinin karşısına
koymanın, ele almak ve her ikisini de temel mücadele hedefleri ha-
line getirmek zorunluluğundadır.

Uluslararası tahakküm ve sömürün, işçi, soven milletiye politikta
ve uygulamaların en fazlasının, en zalim ve en pervasızlaşmış
işbirlikçi tekelci büyük sermaye, büyük toprak sohiplerinin egemen-
liklerini sürdürmede temel araçları olduğu dikkate alındığında, ulu-
sal demokratik hareketleri, ülke genelinde, demokrasî mucadelesi
içerisindeki yerli ve önemli kendiliğinden ortaya çıkmaktadır. Bu açı-
dan da, bir bütün olarak ulusal hareket, kendi iç dinamiğini, kendi
iç farklılık ve ayrımlı noktaları en olursa olsun, faşist güçlerin işçi,
soven milletiye politikalarını önnde gelen hedefleri, Dolayısıyla, ulu-
sal hareket, emperyalizme ve işbirlikçi tekelci sermayeye karşı ve-
rilen mucadelede, bu mucadeleyle hedefe ulaşmak için öngörülen
cephehin gerçekleştireceği mucadele iktidara gelen yolda ve sonra-
sında temel aşamaların biri durumundadır. Ne var ki, işçi sınıfı mü-
cadele yolu üzerindeki her denemekte, mucadelelerin ulaşacağı her
yeni durumda ve stratejik hedefe, ulusal demokratik talepler ve
bu talepler etrafındaki güler yelpazesi için ayrımsızlara uğrayabili-
mekte, bu doğrultuda yeniden mevzilenmeler olabilmektedir. Bunun
için de işçi sınıfı, işçi sınıfı mucadelesinin hedef aldığı oşama-
larındaki yalnızca bunun temelli özüm bulabileceği bir sorun olarak
görerek veya göstermek, buna ilişkin politikta buna indirgenen
vurgulamaları gitmek, geleceğin özgürce belirlenme isteği gündeme ge-
lindiğinde bu noktada olabilecek yeniden mevzilenmeler peşinen yok
saymak anlamına gelecektir. Ulusal demokratik talepler, ulusal de-
ğerlerin geliştirilmesinde demokratik hakları içerecek bir, kıtlar ha-
lefleri ile ulusal sorun temelli çözümlere ulaşmazlar. Bu durumda, iş-
çi sınıfının ulusal demokratik hareketle ittifak kurarken, ittifakını
yegici olarak değil, nihai kurtuluşun perspektifi içerisinde görmek,
geleceğin özgürce belirlenme yönündeki talepleri de bu perspektife
vurtarak değerlendirmek ve ona göre davranmak gereklidir.

Tüm ulusal demokratik hareketler, bir bütün olarak, dış olduğu
iki bugün de özü bakımından demokratik ve anti-emperyalisttir. Ne var ki,
bu temel ve doğrudan olan saptamaya birlikte özellikle günün-
muz koşullarında ulusal demokratik hareketlerin iç çelişkileri, kendi
iç kutuplaşmasını dikkate değerlendirmekle asla geri durulmam-
aktadır.

Emperyalizm her geçen gün yeni mevziler kaybetmekte, varolan
mevzilerinde tutunabilmenin yollarını aramaktadır. Emperyalizm açı-
sından bu durum, ama, eskiden olduğu gibi ulusal kurtuluş hareket-
lerini bir bütün olarak karşısına almak yerine, bu hareketlerin nesnel
iç çelişkilerini daha dikkatli değerlendirmeye; gerici, kendisi ve iş-
birlikçileriyle uzlaşmaya yakın eylemleri ittifak kurup bu eylemleri
yönlendirmeye itmektedir. Emperyalizmin Angola'da ve Afrika'nın bir
çok ülkesinde, Uzakdoğu'da ve Yakındoğu'da ve Ortadoğu'da — örneğin
Kürt ulusal hareketi içerisindeki Barzan'ın temsil ettiği eylemle uz-
laşım — bu uzlaşım eylemlerinde kesimleri yönlendirmesi, somut ve
yakın zamanın canı örneklerdir.

Buna karşılık, başta Dünya Sosyalist Sistemî olmak üzere, tüm
ilerici ve yurtsever güçlerin oluşturduğu dünya barış güçlerini, dün-
ya ödeğinde sürekli bir biçimde emperyalizmi geriletmek, tüm ü-
le haklarının demokratik ve bağımsızlık yolunda sağladıkları kaza-
nımlarını kalıcı hale getirmelerinde başlıca güçleri olupları, pro-
letarya enternasyonalizmi ilkesi temelindeki yardımı ve daya-
nımsı ve güvencileri ve sosyalizmin her geçen gün daha çok ve
seccik hale gelmiş olması, ulusal kurtuluş hareketlerindeki demokra-
tik gelişmeler, işbirlikçi gerilemeler, diğer bilimsel sosyalistler
den eslenen kesimlerin belirlenmesi ve Dünya Sosyalist Sistemî
ve ilerici güçleriyle daha yakın dayanışma içerisinde bulunulma-
rında belirleyici bir işlev görmektedir.

Emperyalizmin ve sosyalist sistemin karşıklı konumları böylece
saptandığında, ezilen ulus milletiye içerisindeki egemenlik dikkate

değerlendirilmenin, yanlış ve tehlikeli eylemlere karşı sürekli bir ide-
olojik mucadelelerin içerisinde alınması yönlendirici önemi bir kez daha
ortaya çıkmaktadır. Yine, ulusal demokratik hareketlerin giderek ge-
çilen ve atılmasını, ancak henüz bilimsel sosyalist çözümlerine bu-
tünüyle yapamayan aşamaları ileriye eğitim ve örgütlenmelerinde de
daha yakın bağlarımlar içerisinde olmak, bunlara daha yakın emilimi
iş ve güc birliği olgularının içerisinde görmek çok önemli olduğu kadar,
zamanı olan bir görevdir de.

Bu genel doğruların ve değerlendirilmenin ışığı altında; Türkiye'de
bakıldığında;

a) Türkiye egemen sınıfları ve onların bugüne kadarki iktid-
darları, Doğu ve Güneydoğu'da temel insan haklarını, ulusal ve in-
sani hak ve değerleri özgürce kullanma ve geliştirme hakkını, uygu-
layabildikleri tür ve baskıcı, işçi, soven milletiye siddiri ve politi-
kaları tahakkümüleri altında tutmuşlardır.

b) Doğu ve Güneydoğu'da sürdürülmekte olan işçi, soven mil-
letiye politikaları, baskıcı ve zor kullanımla uygulamaları yalnızca
batılı egemen sınıflara yürütülmektedir. Bunlara birlikte, bunlara
işçi geçen doğulu büyük tüccarlar, toprak ağaları ve büyük büro-
kratlar da bu politika ve uygulamaların oluşturulup yürütülmesinde
öz ve karar sahibi olmuşlardır; alımları da devam etmektedir. Do-
ğu toprak ağaları, büyük çiftlik sohpleri, büyük tüccarlar ve bü-
yük bürokratlar, bir bütün olarak, işçi bütününe egemen sınıfların
nın organik, vazgeçilmez bir parçası durumundadırlar.

c) Bunun yanında, ülke bütününe işçi sınıfı ve emekçilerin
birliğini bozarak, onların mucadelelerini karşı karşıya getirmek için
elden gelen her türlü çaba gösterilmektedir. Böylece hem işçi, so-
ven milletiye uygulamaları arttırılarak, bu yolda soykırıma varacak
boyutta provakasyon planları hazırlanıp, bir bölümü katarılarak, de-
mokratik güçler indirilmekte, hem de köken farklılıkları körüklenmek-
te, bu farklılıklardan kaynaklanan çelişkiler derinleştirilmekte, doğu
ve batılı işçi sınıfı ve emekçiler arasında düşmanlık tohumları ser-
pilmektedir.

Buna karşın, Doğu ve Güneydoğu'daki ulusal demokratik hare-
ketler, kendi mucadelelerini sürdürürken, önemlice bir bölümü ülke-
miz bütününe sürdürülen mucadelelerin, başta işçi sınıfı olmak üzere
tüm demokrasî güçlerinin yönlendirdikleri hedefin, kendileri bakımından
da ortak hedef oğuna doğru edebilmektedir. Bu, işçi ve emekçi
sınıfların, ulusal demokratik güclerle mucadele birliğini oluştup ge-
lirmesinin büyük önemlere uğramasına nesnel bir zemin oluşturmaktadır.

d) Doğu ve Güneydoğu'daki ulusal-demokratik hareketin bu-
tünü içinde uz ederek gelişme, daha da atılmasını ileri, demokrat
ve anti-emperyalist olmak, hareketin bütünü üzerinde egemen oia-
bilecek bir süreci yaparken; aynı zamanda, bilimsel sosyalizmin
eslenimlerini geliştirdiği de görülmektedir.

Ne var ki, çok olumlu adımlar atılmakla birlikte bu hareketlerin,
bilimsel sosyalist ilkelere görecek kıtlıv olarak, tüm değerlendi-
melerini yalnızca bunun içinde yapılabilmeleri söylemek henüz mümkün
değildir.

İlerici niteliği giderek etkilenip gelişen örgütlenmeler, hâli kendi
geleceğinin özgürce belirlenmesini haklarını tek ve mutlak olarak ayı-
rım hakkına indirgenen diğer gerici ideoloji ve eylemlerin etkisi altı-
dadırlar. "Sömürce tezi", bu temel ve evrensel hakkin tek bir ya-
nını mutlaklaştırarak gerici eğitim ideolojik malzemesi olduğu gibi, aynı
tez, ilerici, ulusal demokratik okumların da, ülke bütününe sürdürülen
anti-emperyalist, anti-faşist, anti-şoven ve anti-tekel mucadelelerin
önemli bir ögesi haline gelmesinin önünde engel teşkil eden ideolojik
bir araç haline gelebilmektedir.

Diğer yandan, "Sömürce tezi", bilimsel sosyalizmin en temel il-
kelerinden birisi olan, etik ükede tek bir bilimsel sosyalist partisi il-
kesinin yapamaya geçirmesi demek olan, tüm ülke bilimsel sosyalist
lerinin tek bir merkezle bağlı ve bağımı olmasının karşısına konula-
bilmek, bu yöndeki gelişmelerin önünü tıkayıcı bir işlev görmek-
tedir.

"Sömürce tezi, emperyalist-kapitalist metotları ükelerin, sömür-
ge statüsünde olmayan ülkelere göre nitelik olarak farklı yol ve bi-
çimlerden geçerek verileceği ve nitelik olarak farklı bir süreç yapı-
lı olduğu ortaya çıkması, ulusal kurtuluş hareketleri de buna
uygun mucadele birimleri bulmuş ve uygulamıştır. Sömürce ülkeler-
deki üst yapı da, sözkonusu sürecin sonucu olarak ortaya çıkmış
ve olmuştur.

Oysa daha Osmanlı İmparatorluğunun denemisi altında tuttuğu
uluslara ve ulusal topluluklara, sömürge koşullarını yaşayan ulu-
kelerdeki sömür ve tahakküm biçimlerini aynen uygulamayağı açık-

ça görülmüştür. Kısarı ki, Osmanlı İmparatorluğu ading veya ona rağmen
etkinlik yapan emperyalist metotları de, İmparatorluk sınırları iç-
erisindeki ulusal üzerinde, sömürge koşulları yaşayan uluslar üzeri-
nde sürdürdükleri tahakküm biçimlerine aynen benzeren yöntemleri,
uygulayabilmeleri olanadını elde edememişlerdir. Bunun yerine, ulusal
ve ulusal toplulukların fedai beyleriyle yakın ilişkiler geliştire-
rek, onları ülke bütününe üst yapının bir parçası haline getirme
politikası ve uygulamaları içerisinde girmişlerdir.

Nitekim, Doğu ve Güneydoğu bölgeleri tahakküm altında olanları
üzerinde kimi baskılar kurulumla olsa da, bu baskıları varlığı, fedai-
lerin görece azrak konumunda bulunmaları ve değişikliklere uğramış
ölas bile egemen sınıfların ulusal içinde alımları geçirdiği ortada-
dır. Kaldı ki, Abdülhamit döneminde yapılanları aynı süreç ile,
Doğu ve Güneydoğu'da en etkin ve en planlı olan alımlara papalık-
ları verilerek, asriyetleri devrin resmi alımları haline getirilmiş, devlet
aygıtının parçaları durumuna sokulmuşlardır.

Cumhuriyet döneminde de, bugüne değin, aykırıların alımları söz ko-
nusu olduğu dönemler de dahil olmak üzere, istisnalarından öteye ge-
çmeyen farklı uygulamalar bir yana, doğulu büyük toprak ağaları,
büyük tüccarlar ve büyük bürokratları ittifak olanakları sürekli ola-
rak aramış, sürekli olarak ittifak etme olanakları yaratılmaya calı-
sımış ve bunlar, iktidarının asıl parçaları konumunda tutulmuşlar-
dır. Bugün de, aynı durum, bütün gerçekliği kurmakta ve devam
ettirmektedir.

Bu durum ortadadır, bugünkü baskı ve sömür biçimini, sö-
mürge koşullarında olan ulusal hareketlerin içerisinde olduğu biçim-
lerle ödeğ saymaya olanak yoktur.

KARAR TASARISI

1) Bu teşkilatların hareket eden Türkiye işçi Partisi 3. Büyük
Kongresi, Doğu ve Güneydoğu'da temel insan haklarını, eşit olma
hakkını, ulusal ve insani hak ve değerleri özgürce kullanma hakkının
gerçekleşmesini hedef alan hareketleri ve bu hedefleri esas alan
örgütlenmelerin, anti-emperyalist, anti-faşist ve anti-sömürce mucade-
le, fedai bir konuma ve öneme sahip olduğuna dikkatli çeker.

2) Bunun bir yanı ve özgürlükleri, işçi soven, bu taleplerle doğrudan-
lusunda mucadele ve hareketleri, işçi, soven milletiye tutumları
dünyamıza bosturmaya çalışan egemen sınıfların sosyal politikalarını
karşı durmanın ve paskürtmenin, bu hak ve özgürlükleri gerçekle-
ştirmenin, demokrasî ve özgürce cephasının en temel görevlerinden
birini olduğuna işaret eder.

3) Türkiye işçi Partisi 3. Büyük Kongresi, başta merkez argü-
ları olmak üzere, tüm il, ilçe ve eklepleri.

— Ulusal demokratik hareketin demokrasî cephesi içerisindeki ye-
ri ve önemi, enenektik demokrasî özünü asla geçilmez emden
dikkate değerlendirmek.

— Bunun yanında, ulusal demokratik hareketin, demokrasî, ilerici,
anti-emperyalist niteliğini sürekli geliştiren eylemler ve örgütlenmeleri
daha etkin, daha güçlü ve daha çok bağılantı kurmak yönündeki
ilişkileri aktif bir biçimde geliştirmeye.

— Tek ükede tek parti genel ilkesini yapamaya geçirecek tüm
adamları sürekli ilıcak politikta ve yönlendirmeler içerisinde bulunmaya
görevlendirir.

VI

PARTİ YAPISINI VE ÇALIŞMALARINI DAHA DA GÜÇLENDİRMEK İÇİN

Merkez Yönetim Kurulumuz "Tek Parti Tek Cephe" kararı, iş-
list tehlisi ile devrimci olanakların birlikte getirmekte olduğunu sap-
tarmaktadır. Bu saptama, sınıf mucadelesinin tüm alanlarına ilişkin
olarak partimizin görevlerini tamamlamasında büyük önem taşıyor.

Bugün gündemde bir faşist diktatörlük tehlikesi bulunmamaktadır.

Bu tehlike karşısında anti-faşist güçlerin en geniş cephe ve yv-
lem birliği yaratılması, faşist diktatörlüğe doğru düşen yolu aynı-
kısıt kaptırmalıdır. Bunun anlamında vardır; ye bu göre, faşist bir
diktatörlüğe oluşuma yönündeki çok yönü girisim, ükeleri bir iç
savosa sürüklemeye de dahil olmak üzere her türden saldırılar, dikta-
te alınarak başlanmalıdır.

Bu görevin başlanması, aynı zamanda, örgüt yapısını her hal
ve koşulda gelişkin örgütü bir çalışma sürdürebilecek düzeye ge-

enorm, en zor koşullar altında daha parti çalışmasını sağlamaları kadar süratle perspektifi ile ele almışlardır. Faşist bir diktatörlüğe karşı veremeyen, gücü, örgütü ve birleşik bir anti-faşist direniş hareketini yaratamaması ile mümkün olabılır. Böylesi bir demokratik cephe hareketi ise, sorumlu, kararlı ve aynı zamanda esnek bir öncülük ile yaratılabilir. Faşist saldırıları karşı karşıya kalan, ekonomik ve anti-demokratik baskılar altında ezilen kitlelerin daha radikal konumlara yönelmekle olduklarını ve yöneltme potansiyelini taşıdıklarını saptamak gerekliydi. Aynı şekilde, daha radikal konumlara yönelmekle olan kitlelerin, güçlü bir devrimci önderlik, gerek bir alternatif arayışı için de bulunduklarını saptamak da büyük önem taşımaktadı. Demokratik gücünün müdacesini yükseltmek için, faşist terör geriletimleri, kitlelerin mücadele yeteneği, direnc ve kararlılığı arttırmalıdır. Kitlelere yavaşsallıkta değeri olan kazanılan talepleri etrafında örgütlenmiş örgütü bir biçimde sokulmasını önderlik edimelidir. Kitleleri eylemleri yükseltmek, bunun da değimez bir güvencesi olarak, ekonomik-demokratik kitle örgütlenmeleri olan bir yarıya kavuşturmalıdır. Kitleler, müdacesinin uzun ve kısa vadeli gerekleri sürekli gözönünde tutularak ve yavaşsallık her anları örgütlenmeli, örgütülüğü düzeyi yükseltmelidir.

Faşist tehlikeye geçit veremeyen ve devrimci olanakları değerlendirebilen, partimizin kitlelere önderlik yeteneğinin geliştirilmesi, partimizin sınıf müdacesinin gereklerini karşılayabilecek çok daha güçlü bir yarıya kavuşturulmasını zorunlu kılacaktır. Bir başka deyişle; bir yandan partimizin daha da güçlenmesi ve gelişmesi, diğer yandan da, bilimsel sosyalist hareketin birliği — teklesmeyi gerçekleştirme zorunda olduğumuz anı —

Hedefimiz, partimizi toplumun en iyi örgütlenmiş, en müdaceseli güç haline dönüştürmek olmalıdır.

Ançok böyle bir örgüt yapısını geliştirebildiğimiz ölçüde, faşist tehlikenin karşısına gereken biçimde çıkabilir, devrimci yönde gelişen olanakları gerçekleştirebiliriz.

Üçüncü Büyük Kongremiz, diğer tüm alanlarda olduğu gibi, örgüt yapımızı geliştirilmesini yönündeki görevlere ilişkin olarak da, çalışmalarını gözden geçirecek, yapılması gerekenleri tartışacak ve karara bağlayacaktır.

Üçüncü Büyük Kongremiz, örgütümüzün kolektif bir ürünü ve partimizin önderliği görevleri tanımlama yeteneğinin somut bir ifadesi olan «Tek Parti Tek Cephe» kararlarını da geliştirecektir.

Kolektif bir çalışma ile, sınıf müdacesinin gereklerini, partimizin gereklerini saptamak, deneyimleri titizlikle değerlendirmek, yaratıcılığı ve yayfıllarını aşmak gerekliydi.

Önemli olduğu, çok daha fazlasıyla, koşullar ile sınırlı olmayı değil, koşulları sonuna kadar zorlamayı, varolan olanakları ile yetinmeyi değil, olanakları sonuna kadar geliştirmeyi gerekli kılmaktadır.

Önemli olduğu, partimizin militan aktivitesini ve partizan özerklerini çok daha yükselteceği bir dönem olmalıdır.

Açık ki, koşulları sonuna kadar zorlamak, asla yemati-eklemler bir biçimde iradecili sürüklenmeyi de birlikte etkiler. Iradecili yaklaşım bu kez gerekçesi için çevrildiği kadar ki, talaflan bir coşkusıyla, koşullara teslim olmayı yaratmakla başka sonuç almaz. Gerçekliği karşısına almayı yitirmişlikle ideolojik çıkartılması, bilimsel sosyalist öğretinin bu ideolojizasyonu yönünde kullanılan araç haline dönüştürülmesi çalışmasını izin verilemez.

Partimizde böylesi bir eğilimin uç veremekte olduğu gözlenmektedir.

Partimizin niteliğini ve potansiyelini küçümseyen, bu küçümsemeyi haklı çıkarmak için de varolanı inkar yönelen, sanki bomba bir kâğıda yenen yazmaya başlamışsınız. Bu ideolojizasyonu yaratmaya koyulan bu eğitim etkilizleştirilmelidir.

Üçüncü Büyük Kongremiz, partimizin eksiklik ve yayfıllarına hesaplağıdır; ama bu hesaplamamın, örgütümüzün birliğini titizlikle koruyarak örgütümüzün güçlenmesi için ve partimize güvenle yapıldığı bir platform olmalıdır. Partimizin yayfıllarını ve yanlışları ile partizan bir hesaplamayı, bu yayfılların parti yaşamında bir daha ortaya çıkmaması önlemleri için olduğu kadar, başka amaçlar için ve parti yaşamımızda bir kez daha istismar edilmesini önlemek için de çalışmalıdır.

Partimizin kimi eksiklik ve yayfıllarını göstermek adına, bütün gelişiminin ve değimez bilimsel sosyalist niteliğinin inkar edilmesini onların kapılarını açmaması, olumsuzlaştıran sürekli ön plana çıkartılmasına, elde edilen başarıların ve kazanılan deneylerin küçümsemesi atlanmasını izin verilemez.

Parti önderliğini kolektif olan sorumluluklarımız dışına çıkarak, hak edilemeyen sifiller peşinde koşmasını izin verilemez. Kolektif olarak ulaşılan, kolektifimizin dışına çıkarak ulaşılan boşundan çalışıpçesine sunulan, alınan kararları ilgili küçük tohumları serpmesine, yayfıllı kararların sürekli ön plana çıkartılmasını izin verilemez. Parti önderliğinin kimi kolektif eksikliklerinin, parti yaşamında bilimsel sosyalizmin «belirleyici rol oynamadığını» söyleyecek kadar büyük bir kayıtsızlık istismar edilme kalkışmasını izin verilemez. Partinin bir bütün olarak elde ettiği başarıları, parti önderliğinden kopartılarak elde alınması; böylelikle parti önderliği ile parti kadrolarının karşı karşıya getirilmesinin denemesine izin verilemez. Partinin dikkatini kitleler üzerinde değil, sürekli geçmiş üzerinde toplamasına, Partinin içe kapalılaşmasına, izin verilemez. Partinin dikkati çoğun bir biçimde gelecek üzerinde toplanması, sürekli olarak yayfıllarından yoksunlaşma, olumsuzlaştıran öne çıkartılma oluşturmada bu yeni yayfıllık ve olumsuzluk aşmalıdır.

Ote yandan, yukarıda da belirtildiği gibi, çok acıktır ki, yayfılların bilinece olmaksızın, bu yayfılların aşmanın temel bir güvencesidir. İşte bu görev, Üçüncü Büyük Kongremize ve partimize yarılmıştır. Partimizin kimi eksikliklerinin ortaya çıkması Merkez Yönetim Kurulumuz, kendi payına, hiç kuşkusuz birinci dereceden sorumluluk taşımaktadır. Merkez Yönetim Kurulumuz, özellikle son iki yıldır, parti örgütümüzde önderlikte eksik kaldığını saptamaktadır.

Merkez Yönetim Kurulumuz, herkesten önce politik yönlendirmedeki eksikliklere, yetersizliklere karşı cektirmektedir. Parti politikası, demokratik gücün cephe ve eylem birliği konusunda olduğu gibi, kimi yetersizlikler taşıması, kimi eksikliklere sahip olması, bu belirlizliklerden ötürü parti kadrolarının yönlendirmede eksiklikler doğurmıştır. Uzun vadeli politika üretilemesi genellikle ve bütün boyutlarıyla sağlanamaması, bazı alanlarda ilişkin olarak da saptanması, temel bir politika eksikliği doğurmıştır. Kırsal alan, demokratik kadın hareketi, kültür-sanat çalışmaları, bazı kitle örgütlerinde çalışmalar bunun örneklerini oluşturmaktadır.

Merkez Yönetim Kurulumuz, bunların yanı sıra, uzun vadeli planlar temelinde örgütlenme, sistemli bir eksen üzerinde çalışmaların geliştirilmesi yönündeki yetersizliklerini saptamaktadır. Günlük-parti işlerin içinde bulup kalmak çok zaman ideolojik çalışmaların geliştirilmesine eksiklikler doğurduğu gibi, çalışmaların sistemli, planlı bir temele oturtulması zorlaştırılan bir durum yaratmıştır. Parti örgütüne ise sistemli bir yol göstericiliğin ve «parti önderliğinin özü» olan denetimde özellikle son dönemlerde eksiklikler giderek artmıştır. Alınan kimi kararların uygulamaya konulmamasına merkeze düzeyinde, ortan gereklerinin karşısına sorumlulukların belirlenmesini, işlabılmayı ve denetlemeye dayanan kurumsallaşma ve kadrolaşmanın sağlanamaması önemli olarak parti ayarınıdır.

Birinci peşpasa gelen seçimler, sistemli ve planlı bir çalışma ile atabildi yürütülemezlik, Eksiklik, hiç kuşku yok ki seçimlere geyek olan önemin verilmemesinden dolayı, seçim çalışmalarının diğer çalışmalar ile birlikte ele alınmamasından kaynaklanmıştır. Bu saptama kampanyalar için de geçerlidir. Seçimlere yönelik örgütlenmeler çalışmalar ile birlikte örgütler hızla bir biçimde, yayfıllık, kadrolar bu yayfıllıkla karşı karşıya oldukları görevlendirmiş bu çalışmada, örgütlenmede sistemli bir biçimde örgüt verimliliği gerekli alanlardaki çalışmaların ve kadrolaşmaların yürütülmesi ile tamamlanmazdır.

Merkez Yönetim Kurulumuz, özellikle son bir yıldır, partinin dikkatini sürekli olarak geçmiş üzerinde toplama çalışması eğilimini etkileyecek arka arkısı kesimlere bir toplantılar zincirine sürüklenmiş, bir içe kapanmanın partimize maliyeti hiç küçümsemeyecek kadar fazla olmuştur.

Merkez Yönetim Kurulumuz, parti merkezimizin güçlendirilmesi için, kadrolaşma, çalışmaların derinleştirilmesi, bunların rotasyonu artırılması, yeni bölümlerin kurulması, işlabılmaların geliştirilmesi, özerklerin olabildiğince geliştirilmesi gibi önlemleri yanısıra, kimi yapısal önlemlerin alınması gerektiğini de saptamaktadır. Merkez Yönetim Kurulumuzun, partimizin gelişkinliğinde karşı karşıya olduğu sorunların ilerletilmesini denetlemesini gerektirmektedir. Bunun yanı sıra, Başkanlık Kurulumuzun, günlük partizan işlerin içinde bulup kalmaması ideolojik-politik görevler yönünde eksiklikler içine girmesini önleyecek bir yarıya kavuşturulmasını sağlayacak yapısal düzenlemeler de gerektirmektedir. Merkez Yönetim Kurulumuz, bu yönde yapısal düzenlemeler için bazı tüzük değişikliklerinin gerekli olduğu sonucuna varmıştır ve bu yönde öneriler Üçüncü Büyük Kongremize iletilecektir.

Yayfıllarımızı açma yolunda çok iyi öğrenmemiz gereken önemli bir nokta, partimizin gücünün ve kitleler için sahip olduğu potansiyelin özel ölçütleri öne çıkartarak değerlendirilmesi olmalıdır. Partimizin olanakları, gücü ve kitleler içinde sahip olduğu potansiyeli olabildiğince nesnel bir biçimde, abartılarda ve küçümsemelere yol açmayarak saptamak zorundadır.

Merkez Yönetim Kurulumuz elbette örgütsel verileri de dayanarak, partimizin kurululuşunda bu yana, kitleler içinde sahip olduğu potansiyeli yeterince değerlendirmemiştir. Partimizin süreklilığını 12 Mart döneminde kesintili olduğunu kitlelerin yayfıllarına doğrultulmuş getirdiği olumsuzluklar, sapkın akımların ve «çok parçalı» görünümlü tahribatı, CHP'nin bir dönem kazandığı «umut» olma özelliği, 12 Mart döneminde çıkışta sahip olunan kadroların azlığı ve kitle çalışmalarını yayfıllık, partimizin kitleler içinde sahip olduğu potansiyelin hesaplanmaması, gereken ölçüde dikkate alınmadır. Daha sonra elde edilen veriler, nesnel bir değerlendirilmenin süzgecinde geçirilememiştir.

Partimizin politik, örgütsel değerdendirme ve terahilerindeki eksiklikler öncelikle buradan kaynaklanmıştır. Bunun sonucu, sistemli-planlı bir çalışma ile saptanan öncelik, örgüt ve çalışma yöntemleri yerini, varolan potansiyelin bir an önce ortaya çıkartılmasına ihmal eden, bu nedenle de karşısına çıkan sorunların perçevesi içinde kalan, dağıtım, son özümlemeye müdaceyleyi kendisinin güçlü olduğu alanlara sürüklemek yerine, dayatılan perçeyi kabullemeye zorunda kalan çalışma biçimlerinin olması olmuştur.

Partimizin 1975 yılında kurulurken, geçmiş parti pratiginden önemli deneyler devralmıştır. Bu deneylerin, değeriye karşın, kitle içinde çalışma yöntemlerine ilişkin önemli deney eksiklikleri de söz konusu olmuştur. Kitleleri örgütlenmenin, örgütü bir yarıya kavuşmuş olan kitle örgütlenmelerinin geliştirilmesinin, örgütü oluşturma alanlardaki örgütlenmelerin öncülüğünü yapmaması, kitle eylemlerinin oluştulmuş yönlendirilmesinin son derece zengin olan biçimleri yeterince kavranamaması, kimi zaman da örgütlenmeler konusunda etrafıyı bir tutum sürürmüştür. Genetik, kadın ve diğer bazı alanlarda örgütlenmenin geliştirilmesinde, partimizin yayfıllarını yeterli değerdendirilmesinin, partinin öncelikle güçlenmesi mutlak bir öncelik verilmemesi, deizmizdaki örgütlenmelerin küçümsemesinin yanısıra bu eksikliklerin önyamadığı söyleyemiz.

Diğer yandan, partinin kitle örgütlerini yönetemeyeceği, yönlendireceği ilerde doğru olarak saptanmış, ama buna karşın kitle örgütleri ile parti ilişkisi tam anlamıyla doğru olarak kurulamamış, yanlış eğilimler eleştirisi, yerine doğrusu bütün yönleriyle konulmuş olduğu için gereken biçimde tamamlanamamış, partimizin kitleleri yönlendirmedeki eksiklikleri ortaya çıkmıştır.

Teorik inceleme ve araştırmanın derinleştirilmesine, parti önderliğinin teorik dayanaklarının her safasında daha da geliştirilmesine gereken önem verilememiştir. Kadroların geliştirilmesinde, yetiştirilmesinde ve yönlendirilmesinde yetersizlikler doğmuş, kadroların hazırlanması da, sistemli bir çalışmanın sonucu olmamıştır. Özellikle kurulus döneminde kadroların seçilmesinde belirgin eksiklikler, yanlışlar ortaya çıkmıştır. Ideolojik çalışma, yayın faaliyeti, kadroların yetiştirilmesinde önemli olarak yürütülmemiş, öncelikle kadroların kazanılmasına yönelik girişken bir faaliyet örgütlenmemiş, kitlelere müdacesinin gelişmiş olduğu gereksinimlere uygun yeni kadrolar yetiştirilememiştir.

Üçüncü Büyük Kongremiz, parti müdacesinin geliştirilmesi için tenat olan gereklerinin en sağlıklar bir biçimde saptanması ve parti eylemlerinin en güçlü bir biçimde yarıya geçilmesi için demokratik merkezizati ilağıyla geliştirilmiştir. Partimizde demokratik merkezizati ilağıyla bir daha da geliştirilmesini, kitlelerin yarıyaşsallıkta diğer talepleri derinleştirmesine önayacak, kitleler ile bağları sağlamlaştırılacak, parti politikası bu bağlam bağlar ekseninde oluşturulabilecek, partimizin kitlelere önderlik yeteneği daha da geliştirilecektir.

Demokratik merkezizati ilağıyla, demokratik ve merkezizati yanlarıyla birlikte, bir bütün olarak geliştirilmekte zorundadır. Açık ki demokratik merkezizati ilağıyla geliştirilmesi tek başına bir amaç değildir, parti gereklerini yerine getiren yanların verilmesinin, partinin kitlelere önderlik yeteneğinin artırılmasının ve parti için yarıya gelişkin temellerde düzenlenmesinin bir aracı olarak zorundadır. Demokratik merkezizati ilağıyla geliştirilmesi, ulusal ve uluslararası deneyler, içi sınıflar devrimci öğretisi kesintisiz incelenerek, ama bunun yanısıra sınıf müdacesinin ve parti yaşamının gerekleri sürekli ve canlı bir biçimde gözönünde tutularak yapılmalıdır. Parti yaşamından, gereksinimlerinden kopuk önlemler dizisi, tek başına par-

ti için demokrasiyi geliştirme çabası, partinin müdaceyle yeteneğini arttırmaya daha fazla tersine getiren, parti yaşamından kopuk kararların alınması ötesine geçmez.

Partimizin kitlelere önderlik yeteneği arttırılmalıdır. Bütün örgüt birimleri, başta içi sınıfı amaç üzere, emekçi köylüler, teknik eleman-memur-öğretmen gibi ücretliler, esnaf ve zanaatkarlar, gençlik, kadınlar, aydınlar arasında Parti etkinliğini ve kitleleşliğini sürekli geliştirmeye en başa koyulmalıdır. Bu, büyük ölçüde, kitle içinde parti çalışmasının bütün yönleriyle kavranmasını, tüm parti örgütlerinin kitle içinde çalışma anlayışı ve yeteneklerini, girişken bir eylem tarzının geliştirilmesine bağlıdır. Kitleler içinde parti çalışması, bu çalışmayı gerçekleştirecek yönde bir yayın politikası ve eylemi ile desteklenmelidir. Parti kadroları kitle içinde parti çalışması sürecinde geliştirilmeli, müdacesinin yeni, öncelikle yetersiz nitelikte, örgütlenme yeteneği gelişkin kadrolar kazandırılmalı, varolan kadrolar bu yönde geliştirilmelidir. Çalışma yöntemlerimiz geliştirilmeli, kazanılan deneyler değerlendirilmeli, kimi eskimiş çalışma yöntemleri bir kenara bırakılmalıdır. Bugün bir çalışma biçiminden değeriye kolaylıkla geçebilecek, müdaceyleyi güçlü olduğu alanlara sürükleyebilecek, gücünü gerekçesinde tek bir noktada toplayabilecek bir örgüt yapısına her zamankinden çok daha fazla gerek duyduğumuz açıktır.

Sınıf müdacesinin boyresine keskin bir dönem; kitlelerin, devrimci enerjisi ve etim ile ilgili, yitilmiştir, umutsuzluğu bir arada ortaya çıktığı bir dönemde; sınıf düzmannının çok yönlü saldırılar geliştirmekte olduğu bir dönemde, ideolojik müdacesinin ve çalışmanın yükseltilmesi çok daha ayrı bir anlam ve önem kazanmaktadır. Burjuva ideolojisinin etkilerine, küçük burjuva ideolojisinin tahribatına karşı etkin bir ideolojik müdaceyle yürütmek, yaratıcı, gelişkin militan kadrolar, sosyalizm enternasyonalistler yaratmak görevi karşımıza çıkmaktadır.

Böylesi çok yönlü saldırıların geliştirildiği bir dönemde, içi sınıfının uluslararası dayanışması, dünya çapında yürütülmekte olan barış ve demokrasi müdacesine önem vermesi canlanıcı önem kazanmaktadır. Uluslararası dayaya katkıda bulunulduğumuz ölçüde, ülkemizde de müdaceyleyi sağlam temellerde yürüteceğimizi; sağlam temellerde çalışmaya ulaştırılacak bir müdaceyle ile de uluslararası müdaceyleyi kendi payımıza yükleyeceğimiz açıktır.

Parti örgütümüzün kolektif çalışmasının somut bir ürünü olan «Tek Parti, Tek Cephe» kararları, Merkez Yönetim Kurulumuzun hazırlanmış olan karar tasarıları yeni bir kolektif çalışma ile ve partizan bir titizlikle zenginleştirilmeli, yayfılların kaynakları ortaya çıkartılmalı, partimizin deney ve başarılarını geliştirilmesinin koşulları tanımlanmalıdır.

Üçüncü Büyük Kongremiz, «Tek Parti Tek Cephe» kararlarında ifadesini bulduğu gibi, parti yaşamımızda güçlü bir atılımı gerçekleştirmek zorundadır.

IDEOLOJİK MÜDACEYLEYİ YÜKSELTİMİZ:

GEREKÇE

İdeolojik müdaceyleyi geliştirmek, yükseltmek zorunda olduğumuz bir dönemdir.

Sınıf müdacesinin, tehlike ve olanakların bir arada varoluşu cetin bir dönemde bulunuyor olmanın doğal ve kaçınılmaz bir görevi ideolojik müdacesinin yükseltilmesidir.

Bunun yanısıra, geride bıraktığımız dönemde, bu alanda yürütüğümüz çalışmaların gereken ölçüde gerisinde kaldığı tesbitini yaptığımız için de ideolojik müdaceyle'nin ve çalışmanın yükseltilmesi ayrı bir önem kazanmaktadır.

Bugüne kadar ideolojik planda yürütülmüş çalışmalar parti kadrolarının eylem süreci içinde karşılaştıkları sorunları çözmeye yeterli kadar yardımcı olamamış, sistemli bir eğitim parçası olma özelliğini taşımamıştır.

Parti içi eğitim kurumsallaştırılması gerçekleştirilmiştir. Merkezi düzeydeki eğitim çalışmalarında, hedeflerin kapsamı geniş tutulmuş, perçevesinin belirlenmesinde yetersizlikler kalmış, bu kampanya döneminde kazanılan adımların sistemli bir eğitim çalışmasında gerçekleştirilmesi de rol oynamıştır.

Ote yandan ideolojik çalışma ile ideolojik müdacesinin birleştirilmesi yayfıllar doğmuş, merkez, örgütü ve kolektif bir ide-

olması sağlama süratlenmiştir. Özellikle devrim teorisi, ulusal sorun gibi konularda söz ve esol oportünizmin tahakkikatları zamanında karşılayarak önleyecek çalışmaları önemli eksiklikleri düştürmüştür.

Genel Merkezden ideolojik, politik önderliği en başta Merkez yayın organları ile sağlanacaktır. İdeolojik çalışmada eksiklikler merkez yayın organlarında da yansımaları bulmuş, merkez yayın organları gerekimsinlere yeterli cevabı veremez duruma gelmiştir. Yönerge aynı zamanda Parti kadrolarına somut hedefler gösterme yönünde de etkilidir. Bütün bunları yanısıra mali güçlükler zaman zaman Merkez Yayın Organı Çark Başak'ın süresinde kıskıncıma önüne geçmiştir.

Merkez Yayın Organı Çark Başak, Partimizin stratejisi, taktiklerini açıklayan, yeni sorunların çözümlemesi, yayın, Parti örgütlenmesi ve somut hedefler gösteren bir biçimde zamanında ve etkili çalışmalıdır. Bütün örgütün katkısı ve örgüt ile Parti merkezi arasında bir deney ve bilgi alışverişini hızlandırarak bir biçimde daha güçlü bir yaşam kılavuzu haline getirilmelidir. Gene bütün Parti örgütünün bir çok kabayısı mali sorun aşımaları, diğer merkez yayın organları gibi Çark Başak'da mali sorunların nedeniyle çıkamaz duruma gelmekten kurtarılmalı, periyodunun akşamaması sağlanmalıdır.

Partimize, parti içinde ortaya çıkan ve partinin dijina çıkartılan anti-komünist — anti-sovyet sopyama karşı yayın bir mücadele vermiştir. Bu mücadelelerin ideolojik temellendirilmesinin ayrıntılı ve sürekli olarak yapılması yanında bu eksiklikler ortaya çıkmıştır.

Ne var ki daha bağından sapanın anti-komünist, anti-sovyet niteliği ortaya, öne çıkartılarak konuşmuş, sapanın örgütsel mekanizmaları hiçe sayan, açılan gelenik adına gelideli yerde söyleyerek parti önderlerine karışarak, tasfiyecilik kitlelerinin açıklanması ile yetinilmemiştir.

Verili koşullarda, anti-komünist, anti-sovyet niteliği bütün çıplaklığı ile ortaya olmayan bu akıma ancak bu niteliğinin ortaya çıkması ile kesin yenilgiye uğrayabileceği doğru olarak saptanmıştır.

Sapmanın partimize verdiği tahribatın az olması için örgütsel önlemlere başvurulması ihmal edilmelidir. İslci sınıfların altmış yıllık politik mücadelesi ve geleceğini koruyarak, 1961-71 dönemi ideolojide eden, anti-faşist gücünün eylem birliğini reddeden, mücadeleyi esat bir sosyalist devrim mücadelesi düzeyine indirgeyen, uluslararası strateji ve taktikleri küçümseyen, işci sınıfının uluslararası dayanışmasını karakterleri milliyetçi bir anlayışla çarpıtan, yarıcılık maskesi ardında özgünlük tutkusunu tammine çalışan, demokratik merkezizati parti işleyişini yerine liberalizmi kaymaya çalışan niteliği de sergilenmiştir.

Buğün bu anti-komünist, anti-sovyet sopyama karşı verilen ideolojik mücadeleyi değerlendirdiklerin onun yukarıda sayılan özelliklerini bir bütün olarak ele almak gerekmektedir. Bu bütünlükten yoksun bir ele alış yalnızca sopyama devrim anlayışındaki esat özelliklerini öne çıkartarak ele alınması, sapanın bugün partimiz için taşıdığı tehlikeyi abartmakla kalmayacak, aynı zamanda bu sopyama karşı verilecek olan mücadelenin bütün gerekleri ile biriden yapılmasını önüne geçecektir.

Öte yandan Parti dijina atılmış olan bu anti-komünist anti-sovyet sopyama karşı mücadeleyi sürdürenin açıklik kaymatlarına karşı son derece dikkatli olmak gerekmektedir.

Sapmanın 1961-71 dönemi içinde eden karakterine karşın buğün partimize bu dönem küçümsemesi yanında bir eğilimin yer vermekte olduğu gözdenmektedir. Anti-komünist, anti-sovyet sapanın işci sınıfının altmış yıllık örgütlü politik hareketinin çok sayılıması sapan partimizin geçmişinde mücadelesinin gerektiği gibi değerlendirilmemesi tehlikesi bulunmaktadır. Sapmanın özgünlük tutkusuna ile yarıcılık maskesinin, bulundukları, Sapmanın özgünlük tutkusuna, buğün partimize doktrinlerlik, sematizm doğrultusunda bir eğilime yepermekte olduğu görülmektedir.

İdeolojik mücadele, politik eylem, politik çalışmanın bir parçası olarak ele alınmak, politik mücadele ile birlikte sürdürlmek zorundadır. Bunun dışında bir ele alışın ideolojik çalışmaya üst masababı eylemi olarak görmeğe eğilimli olacağını bilerek ideolojik çalışmaları yükseltmek zorundayız.

KARAR TASARISI

Türkiye İşçi Partisi 3. Büyük Kongresi:

1) Başta Merkez Yürütme Kurulu olmak üzere, tüm Parti örgütleri merkezi yayın örgütünü yendilendirmek, Parti eylemlerine kılavuz

olma niteliği güçlendirilmek, düzenli ve her koşulda sürekli çıkmasını sağlama görevini verir.

2) Merkez Yayın Organının ve diğer Parti yayınlarının içerikliğini geliştirme, kitleler ile bağlarını güçlendirme, deney alış verişini geliştirme yanında tüm Parti örgütlerinin cabasının sürekli yoğunlaşmasını önörür.

3) Merkez Yayın organının ve diğer Parti organlarının mali yönünden akşamaması için gerekli önlemleri almak üzere tüm Parti örgütlerinin dikkatli çekir.

4) Parti üye ve aday üyelerinin, bilimsel sosyalist eğitimi, işci sınıfının uluslararası ve ulusal mücadelesinde deneylerini, uluslararası strateji ve taktikleri, Partimizin söz ve esol oportünizme karşı verdiği uzlaşmaz mücadeleyi sürekli özümsemeleri temininde eğitim çalışmaları geliştirilmeli üzere tüm parti kademelerinin görevlendirir.

5) İşci sınıfının bilimsel sosyalist hareketinin birliğini sağlığı temellerde yarattırması için, birliğini ortak ideolojik-politik platformuna oluşturma yanında ideolojik çalışmanın ve mücadelesinin yükseltilmesini önörür.

6) Sağ ve esol oportünizme, işci sınıfının bilimsel sosyalist hareketinin birliğini önüne çıkan yanlış görüşlere karşı ideolojik mücadelesinin sürekli ortam öneme dikkat çekir.

7) İdeolojik çalışmaya güçlendirilmeli ve parti kadrolarının yüksek bir ideolojik-politik yetkinliğe ulaşmak üzere, kadro eğitime sürekli çalışdırılması, işçi kitleleri üyelerini yetiştirilmesini öncelikli tutulması için başta Merkez Yürütme Kurulu olmak üzere örgüt birimlerinin görevlendirir.

8) Bunları yapma gerekliliği açısından önemi bir gereklilik olan parti okullarını gerçekleştirilmeli üzere, Merkez Yürütme Kuruluna görev verir.

9) Parti kadrolarının Türkiye işci sınıfı hareketinin deneylerini ve partimizin söz ve esol oportünizme karşı mücadelesini daha yakından ve sistemli olarak özümlemeleri sağlamak üzere, parti tahrinin yazılması için hazırlıkları başlatılmasını önörür ve Merkez Yürütme Kuruluna görevlendirir.

10) Ulusal sorun konusunda ideolojik çalışma ve mücadelesinin yükseltilmesini öneme vurgular.

11) Bölge, İl, ilçe ve ekipler temininde ideolojik-politik yetkinlik güçlendirmek üzere kademeli eğitim örgütlenmesi ve denetlemesi için Merkez Yürütme Kuruluna görevlendirir.

12) Eğitim çalışmaları, aday üyelerini yetiştirilmesi için Merkez olarak hazırlanacak, temel parti bağlemlerine dayanan tek tip eğitimi önörür.

Yayın eylemlerinin güçlendirilmesi için

Türkiye İşçi Partisi 3. Büyük Kongresi,

13) Parti yayınlarını kitle bağlarını kurup, geliştirme, parti eylemlerini yendilendirmek vazgeçilmez öneme göreldiğinden tutarak, parti basınına kitlese mücadelelerin içinde olma, demokratik gücünün birliğini sağlayarak yendilendirmek, parti eylemlerini hedef ve çerçevesini belirleme, ideolojik mücadeleyi parti eylemlerine bağlamak ve parti kadrolarının gerekimsinlerle bağları, çalışarak ve parti politikasını taşıyan bir biçimde yükseltmek sürdürme görevlerini geliştirilmesini önörür.

14) Parti basınına bir görevli tüm parti örgütleriyle organik birliğini geliştirerek bağarabilecekleri geçirdiğinden hareketle, parti kadrolarının yayın eylemlerine örgütlü bir biçimde katılmasını sağlanmasını, parti örgütlerinin, parti basını ile bağlarını geliştirilmesini ve yayımlara sağlanma değıştin artırılmasını dikkatli çekir.

15) Partinin sesini kitlelere düzemi ve yaygın bir biçimde taşıyarak, az gelirli demokratik güçlerin anti-faşist, anti-empiryalist, anti-topçevan, anti-eklektik cephesinin örülmesi hedefini kitlelere viledetmek bir günlük yayına ulaşmasını öneme dikkat çekerek, Merkez Yürütme Kuruluna bu yönde çalışmaları yoğunlaştırmasını (zerinde görev verir.

16) Yayınların düzenli çıkartılması kadar, düzenli dağıtım kaptırılmasını ve örgütlü ulaştırılmasını vazgeçilmezliği geçirdiğinden hareketle ile, Bölgele temininde kurulmasını bir yayına sahip olacak olan yayın dağıtım dijini güçlendirilmesi için başta Merkez Yürütme Kurulu olmak üzere tüm parti kademelerinin görevlendirir.

DEMOKRATİK MERKEZİZATİ İŞLEYİŞİ GÜÇLENDİRİLMELİ

GEREKÇE

Partimizin kolektif çalışma yeteneğinin geliştirilmesi ve her bir irade halinde dayanırma gücünün sağlanmasını ile kitle bağlarının güçlendirilmesi ve kitlelere önderlik yeteneğinin artırılması ara

sında doğrulan bir ilişki vardır.

Merkez Yürütme Kurulunun Tek Parti Tek Cephe kararı, [üzü-gümüşüde yer alan ve demokratik merkezizati işleyişini sağlayarak konuların, Partimizin gelişliğini düzeyli ve Parti eylemlerinin gerekimsinle-rişisi esas olarak karşıladığını saptamaktadır.

Hiç kuşkusuz, Parti tüzüğünde iladeşini bulan ilkeler, her de-fasında daha da gelişkin bir biçimde yoğunlaşmış, ortaya çı-kan aksaklıkların, tikanıklıkların önüne geçilmiştir.

Bu doğrultuda çok yeni kararlar alınması gerek olduğu kadar, ortaya çıkan tikanıklıklara, bunların kaynaklarına işaret edilmesi de gerekmektedir.

Öncelikle kademeleşme arandaki bilgi, deney ve değerlendirme alış verişinin geliştirilmesi önem kazanmaktadır.

Alt kurulların işi kurullara şunluğu raporların düzenliliğinin ve sürekliliğinin sağlanması gündemimizdeki yerini korumaktadır. Alt kademelerden alt kademelere yettilmekle olan raporların, karıştı-ran sorunların, tikanıklıkların bunların üst kademeleri ilgilendiren bo-şlukların, çözüm önerilerinin, bağışların, bağışların kaynaklarını, ne ka-der yetkin bir biçimde saptaması ve çözümlemesi sağlanırsa, kol-lectif çalışmanın yürütülürün daha gelişkin bir biçimde ortaya çı-ması da bir o kadar mümkün olur. Yanlış eylemlerin üstüne değile-bilir, bunlar aşılabilir, diğer saptamalar ve eylemler geliştirilebilir.

Bugüne kadar alt kademeler tarafından sunulan raporlarda çok-çüm öneriler, tikanıklıkların kaynaklarının iradelmesi bu konular eklektik kaldığı gibi; üst kademeler tarafından da, raporların, gerek ge-rektirilmesi gerekse, yer geldikinde tek tek, yanıtlanması olması bu kanolda bazı tikanıklıkların ortaya çıkmasında rol oynamıştır.

Öte yandan Parti içindeki eleştiri-özleştirme mekanizmasının ge-çirilmesinde, conli, partizan bir tartışmanın bütün yönleriyle ege-men kitlesinde belirgin eksiklikler vardır. Bütün Parti kademele-rinin ortaya çıkan tikanıklıkları aşmak, eleştiri-özleştirme mekanizma-sını geliştirmek, conli bir tartışma ortamını gerçekleştirilmesi yanında önlemler olması, bu çalışmaları partizanlık ve gerektik biçimde sür-mesi sağlanmasını gerekmektedir.

En başta kongrelerimizde çok daha etkin bir yetkilendirilmesi sağlan-matır. Kongre çalışmalarını çok daha titiz bir biçimde ele almanın ka-ruşundadır. Kongre çalışmalarına ilişkin ki yanlış eğilime dikkat çek-mek gerekmektedir.

Bunlardan birincisi, il ve ilçe kongre çalışmalarında, çalışma planında karşılaşılan sorunlar ile bunların geneldiği yansımaları iliş-kiendirilmesi, karşılaşılan sorunların hareketle daha genel düzeyde so-runların ele alınması, görüş ve önerilerin ilettilmesindeki eksiklikler, Bu eksikliklerin giderilmesi yönünde bir ele alış, çalışmaları derinliğin-irtilircek, sorunların aşılması, yolunda daha geniş bir kavrayışı sağ-layacaktır.

Ne var ki böyle bir ele alış, kolaylıkla sürüklenmeye de peş-i şa girilmemelidir, ilgilil kademelerin sorunlarının bir kenara bırak-ması, genel ve soyut düzeyde tartışılması sonucu yarattırılmadılır.

Bütün bunları yanısıra, Merkez Yürütme Kurulumuzda aldığımız sonu-çu parti konferansımızda tüzüktüleri yerini almıyorsa, kolektif çalışmaları verimliliği daha da güçleştirecek, ilçe temsilcileri toplantı-na İl Yürütme Kurulu, ekip başkanları toplantısına ilçe Yürütme Kurulu tarafından sunulacak olan raporlar temininde çalışmaları yoğunlaştırılması işi çalışmaları etkinliğin artırılacaktır.

Partide demokratik merkezizati işleyişini geliştirilmesi bir yönü-yle üst kademelerin alt kademeleri denetlemesi ve yönlendir-mesi sıkı sıkıya bağdır. Sürekliliği olan bir denetim yalnızca üst kademelerin çalışmaları onların acısını değil, üst kademele-rin çalışmaları yetkilirmesi sonucunu da yaratacaktır. Açıklik ki denetimle en etkin bir biçimde gerçekleşmesi ile yerinde yapılması ile mümkün gözlemlerdir.

Cözümlemesi gereken bir diğer sorun da, Parti çalışmalarında yaygın bir biçimde kitleler, temel parti görevlerini yayın, sorumlu kuluların ünlenen tüm partilerin parti üyesi olmanın haklarından so-nunda kadar yararlanmasını koşullarını yaratılmasıdır.

KARAR TASARISI

Türkiye İşçi Partisi 3. Büyük Kongresi,

7) Kongre çalışmalarının geliştirilmesi, kongre hazırlıklarının daha iltizaklı bağlanması, eleştiri-özleştirme mekanizmasının önünde tikanıklıkların aşılması, üst kademelerin alt kademeleleyle doğru-duk, denetlemlerlik rollerinin artırılması, Parti içi deney ve bilgi alışverişinin geliştirilmesi, Parti basınına kolektif temellerde güçlen-dirilmesi, Parti disiplininin özellikle içinde bulunduğumuz koşulların

gözönünde tutulması daha da sağlanmasını konusunda tüm Parti üyelerinin ve ekiplerden başlayarak tüm Parti kademelerinin öneme dikkatli çekir.

18) İlçe temsilcileri toplantısına İl yönetim kurullarının, çalışma ekipleri toplantısına ilçe yönetim kurullarının, çalışmaları artarak ve tartışmaları yendilendirecek birer rapor sunmasını gerektirliğini be-lirler.

19) İşyeri merkezleşiminin düzenliliğinin sağlanması, raporların işleyişini geliştirilmesi konusunda parti örgütlerinin dikkatli çekir.

20) Parti çalışmalarına yaygın bir biçimde katılan, temel parti görevlerini taşıyan tüm partililerin bir yer statü içinde Parti eylemleri hakkında görüş alışverişini, karardıklarını, işleri eder, Merkez Yürütme Kuruluna bu yönde gerekli düzenlemeleri yapmaları, değerlendirilmesi.

21) Parti içinde her zümre belli düzeyde yaygın ve partinin çatışma bir gösterişe olan görüş farklılıklarının, gruplaşma te-melinde tartışılmasına yaramamasının partinin kolektif çalışmalarının geliştirilmesini öneme geçirdiğinden dolayı; tartışılmasını ve so-runların kolektif bir biçimde çözümlemesini önüne geçirecek işleyiş yöntemlerinin kurulmasını, bu yönde Parti kurullarının eşinme kararla-ma, çekilmesi ve yorutulu yöntemlerine başvurulmasını demo-kra-tik merkezizati işleyiş için de yer elmadığını dikkatli öneme cizer.

ÖRGÜT YAPIMIZI GELİŞTİRELİM, ÖRGÜTLÜ MÜŞAHEMELİZİ HER HAL VE BARTTA YÜKSELTELİM

GEREKÇE

Kazanılan deneylerin ışığında örgüt yapımızı sağlamlaştırması için yeni düzenlemeler yapılması, kitleler içinde çalışma anlayışının sürekli geliştirilmesi zorundadır.

Parti eylemleri etkinleştirilme, yetki ve görev alanları belirlenmiş yapılmamasının geliştirilmesiyle yakından ilişkili bulunmaktadı.

Bu bakımdan denetim ve yönlendirilme güçlendirilmesi, örgüt-lemde saptılan açıklıklara göre daha sistemli bir çalışmanın sağ-lanması, güçlerin birleştirilerek Parti çalışmalarının ve eylemlerinin geliştirilmesi Bölge Temsilcilerinin burumaması zorunlu kılma-ktır. Kurucak olan Bölge Temsilcileri ayrıca Genel Merkez ile iler arasında belli alışverişini, sürekli bir koordinasyonu sağlayabi-lecektir. Öncelikle Bölge Temsilcisinin görevlendirilmesi ile başlayo-cak olan çalışmaların kurumsallaştırılarak daha da etkinleşmesi sağ-lanmalıdır. Girisikliği artırarak olan bölge örgütlenmesini, parti-nin demokratik merkezizati işleyişinde ve merkezi denetim ve ge-çilmesi rotasında sağlamlaştırılması ile birikte geliştirilmesini büyük önem taşımaktadır.

Kademeleşme konusunda geliştirilmesi, üst kademelerin önem kazanma bir alan da ilce denetimidir. Bu, çalışma alanı çok geniş olan ilçe örgütlerinde özellikle önem kazanmaktadır. Çalışma ekiple-rinin yetkilendirilmesi, bu bakımdan özel bir önem taşımaktadır.

Parti işleyişinin somutluğun biçimi çalışmaya ekibi taşıyacaktır. Parti, enil mücadelesinin her alanında varlığını, burularda verilen mücadelesinin öncülüğünü taşıyarak, geniş kitleleri yönlendirmeli çalış-ma ekipleri aracılığı ile gerçekleştirilmeli, parti yapısının çalışma ekip-leri temininde yükseltilmesi temel ilke edilmelidir. 1971 öncesi 4. Bü-yük Kongre ile getirilen bu işleyiş, işci sınıfının uluslararası deney-lerini bir sonucudur.

Çalışma ekiplerine dayalı parti işleyiş eylemlerinin ve kadroların gelişkinliğinde, yörsel özelliklere bağlı olarak bütün örgütlerde aynı temel üzerinde gelişmiş değildir. Belirli örgütler arasında ekip işle-yişinin yetermesi açısından önemli farklılıklar vardır. Bazı örgütleri-miz, çalışma ekipleri işleyişini geliştirmiş, ekiplerin örgütlenmesi, derinleşmesi ve geliştiğide bir gelişkinlik göstermiştir.

Öte yandan daha birçok örgüt birimlerinde işi çalışma ekiplerine dayalı kuruluş aşaması sona ermemiştir. Çalışma ekiplerinin kuruluşu aşamasında sona ermiş olduğu örgütlerimiz ekipleri niteliğili geliştire-girilenlerkinin artırma, örgütlenmesini derinleştirme, gibi so-runlar ile karşı karşıyız ikiz; diğer bazı örgütlerimizde ekipleri ku-rululuşu hâlâ henüz ilk, kuruluş evresindedir.

Ekip çalışmalarının niteliğinin geliştirilmesi, herşeyden önce ekip-lerin politik birimler halinde çalışmasını gerekli kılacaktır. Bunun ya-nısıra giderek güçleşen koşullarda çalışma gereği ekiplerin yapısını sağlamlaştırmasını zorunlu hale getirmektedir.

Öte yandan ekiplerin henüz hâli kuruluş evresinde bulunduğuy-örgütlerimiz, merkezi bir yer göstermek ve denetimle bu aşamadan hâfız sonuclandırmasını görevleri önünde durmaktadır.

Genel olarak ekiplerin gerekimsinlerini artırılması, kitle çalış-masını içinde tam boy almasını sağlanmasını, kitleler içinde ba-

bu kaynağa dayanmamak, parti eyleminin giderlerini sürekliliği güvence altında olmayan bir duruma sokmak demektir.

Öte yandan, partimizin mali gücünün artırılması için, profesyonelce yürütülecek olan kurumsalmaya ağırlık vermek gerekmektedir. Bu yöndeki çalışmaların çok daha sistemli ve planlı bir biçimde ele

tekleminin bir parçası durumuna gelmediği gibi, tersine merkez tarafından örgütlerin takviye edilmesi sonucu doğmaktadır. Açıktır ki, böyle bir sonuca uzun boylu tahammül edilmesine olanak yoktur.

Bugün mali gücümüzü, emekçi kitleler ile bağlarımızı geliştirerek, profesyonel bir anlayışla kurumlaşmaya yönelerek, parti kadrolarının tüm olanakları titizlikle değerlendirmesini başararak, parti

Üye ve aday üyelerin artan özverisi ve tutumluluğu temelinde aşabiliriz.

KARAR TASARISI

43) İşçi ve emekçi kitlelerin süratle yükselmekte olduğu sü-
resinde partiye mali güçün de katkımına büyük önem verilmelidir.

çalışma yapmakla;

b - İşç ve emeklî kitlelerin partimize mali desteğini artır-
makla,
c - Mall gücün her yönden merkezleşmesini sağlamakla
görevlendirir.

49) Parti üye ve aday üyelerini parti kaynaklarını korumak üze-
re daha tutumlu davranmaya, özverili olmaya, aîdat dilimlerini
yükseltmeye çağırır.

SENDİKALAR VE KİTLE ÖRGÜTLERİNİ
ETKİNLEŞTİRELİM, PARTİMİZİN KİTLELER

**İÇİNDE, SENDİKALARDA VE KİTLE ÖRGÜTLERİNDE
ETKİNLİĞİNİ YÜKSELTELİM:**

GEREKÇE

İşçi sınıfı kendisini ve kendisiyle birlikte tüm insanlığı sömürü ve baskıdan kurtarıp, sınıfsız ve sömürsüz toplumu kurma mücadelesinde

dalesini partisi aracılığıyla verir. İşçi ve emekçi sınıfların en bilinçli ve doğuşken unsurlarını bağrında toplayan parti, sömürü ve baskıya karşı kendiliğinden mücadelelerin iktidarla bağını kurarak buna po-

Bu anlamda parti —işçi sınıfının bilimsel sosyalist partisi— si-

nın mücadelesini örgütlemenin, devrimin politik ordularını oluşturma-
nın **temel** aracıdır. Ancak tek aracı değildir. Parti, yığınların devrim
yolunda eğitilmesi, iktidarın alınmasından sonra sosyalizmin kurucu
luğu ve sınıfı toplumun yaratılması görevlerini, salt doğrudan et-
ylemleriyle yapmaz. Dönemin koşullarına uyan, sınıf mücadelesini ör-

gütlemeye uygun kitlesel hareketleri genişliğine yönetebilecek parti dışı örgütlenmelerin devrimci kavgada önemi büyüktür. Sınıf mücadelesinin kendiliğinden gelişiminin ortaya çıkardığı örgütlenmelerin içinde çalışarak politik mücadele doğrultusunda etkilenecek veya koşullara uygun, partinin kendi iradi kararıyla kurduğu örgüt-

Tek Parti, Tek Cephe Merkez Yönetim Kurulu kararının işaret

ettiği gibi «Sosyalizm yolundaki mücadelenin nihai başarısının, işçi ve emekçi kitlelerin «sözlük» emekçi hareketlerinin «sözlük» kitleleri...